

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SVIBANJ 2008. ■ GODIŠTE II ■ BROJ 9 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

»Da Isus osjeti koliko ga voli naša Slavonija«

biskup Antun Škvorčević

2 DOGAĐAJNICA

Centar trajne molitve,
pokore i žrtve u Jasenovcu

Ne za školu, već za život učimo

Zauzimanje za evanđeoske vrijednosti

Poticaj za duhovna zvanja

12 DUHOVNI KUTAK

U korak s liturgijskim vremenom

14 ŽIVOT MLADIH

Dječje hodočašće u Voćin

Novi orači na Gospodnjoj njivi

19 BRAĆA NAŠA POTREBITA

Molim Boga da se snađu u životu

23 SAKRALNA BAŠTINA

Spoj kasne antike
i srednjovjekovlja

PROMIŠLJANJE UZ PEDESETNICU, NEDJELJU DUHOVA

Duh Sveti je »iskra« koja pali motor našega srca

*Živimo li pod starim ili novim zakonom?
Vršimo li prisilno svoje vjerske obveze, zbog
straha i navike, ili zbog nutarnje uvjerenosti
i od neke vrste privlačnosti? Osjećamo li Boga
kao oca ili kao gospodara?*

Slušajući blagdanska biblijska čitanja može se dobiti utisak prividne suprotnosti. U prvom čitanju ulomak i Djela apostolskih govori o dolasku Duha Svetoga pedeset dana nakon Uskrsa. U evanđeoskom izvještaju Ivan nam prikazuje Isusa koji se uskrsne večeri ukazuje apostolima i daje im isti dar govoreći: »Primiti Duha Svetoga«. Znači li to da postoje dvije različite Pedesetnice? Da, u nekom smislu. No, dva izvještaja međusobno se ne isključuju nego dopunjavaju. Radi se o dva različita načina poimanja i prikazivanja uloge Duha Svetoga koji su jednake vrijednosti. Luka, koji vidi Duha Svetoga kao princip jedinstva

i univerzalnosti Crkve i kao misionarsku snagu, stavlja naglasak na očitovanje Duha Svetoga koje se dogodilo pedeset dana nakon Uskrsa, u prisutnosti različitih naroda i jezika. Ivan, koji vidi Duha Svetoga kao princip novog života provrelog iz Kristove smrti, naglašava najranije njegovo očitovanje koje se dogodilo na sam uskrsni dan. Možemo reći da nam Ivan kaže *otkud dolazi* Duh: iz Spasiteljeva probodenog boka. Luka nam kaže *kamo vodi* Duh: sve do kraja zemlje.

Primiti Duha Svetoga

I simboli koji se upotrebljavaju u govoru o Duhu Svetom razlikuju se u dva slučaja. Biblija nas voli poučiti o najduhovnijim stvarnostima služeći se materijalnim i elementarnim simbolima koji postoje u prirodi. Tako čini i za Duha Svetoga. Izvorno su postojala dva značenja hebrejske riječi *ruach* – *vjetra i daha* ili disanja. Luka daje prednost simbolu vjetra koji naglašava moć ili snagu Duha Svetoga. «I eto iznenada šuma s neba kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili». I Ivan pozna taj simbol vjetra «vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum ali se ne zna otkud dolazi i kamo ide: tako je s onim koji je rođen od Duha» (Iv 3,8). No, on u ovom slučaju daje prednost simbolu daha koji podsjeća na ono što je Bog učinio na počecima kad je dahnuo na Adama i udahnuo mu život: Dahne u njih i kaže im: »Primiti Duha Svetoga«.

Blagdan sedam sedmica

Izvještaj iz Djela apostolskih započinje govoreći: «Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu» (Dj 2,1). Iz ovih riječi možemo zaključiti da je Pedesetnica postojala prije Pedesetnice. Drugim riječima, postojao je u židovstvu blagdan Pedesetnice i za vrijeme toga blagdana sišao je Duh Sveti. Nije moguće razumjeti kršćansku Pedesetnicu, ako nemamo na umu židovsku Pedesetnicu koja joj je priprava.

U Starom zavjetu postojala su dva temeljna tumačenja blagdana Pedesetnice. U početku je bio blagdan sedam sedmica (usp. Tob 2,1), blagdan žetve (usp. Br 28,26 ss.) kad su se Bogu prinosile prvine žetve (usp. Izl 23,16., Pnz 16,9). Ali kasnije, sigurno u Isusovo vrijeme, blagdan je obogaćen novim značenjem:

bio je blagdanom darovanog Zakona na brdu Sinaju i Saveza.

Zakon upisan u ljudsko srce

To znači da Duh Sveti dolazi na Crkvu upravo na dan u koji je Izrael slavio blagdan Zakona i Saveza? Odgovor je vrlo jednostavan. To se dogodilo da se pokaže kako je Duh Sveti novi Zakon, duhovni zakon koji potvrđuje novi i vječni Savez i koji posvećuje kraljevski i svećenički narod, tj. Crkvu. To je zakon koji više nije upisan u kamen nego u tijelo, u ljudsko srce. To je ono što Luka želi istaknuti u Djelima namjerno opisujući silazak Duha Svetoga u znaku vjetra i vatre, naspram sinajske Objave.

Ovo razmišljanje samo od sebe postavlja pitanje: Živimo li pod starim ili novim zakonom? Vršimo li prisilno svoje vjerske obveze, zbog straha i navike, ili zbog nutarnje uvjerenosti i od neke vrste privlačnosti? Osjećamo li Boga kao oca ili kao gospodara? Skupina osoba koja je prva 1967. imala iskustvo novih Duhova i pokrenula katoličku karizmatiku obnovu pomaže nam shvatiti razliku između dva načina življenja vjere. Evo pisma koje je jedan od članova pokreta neposredno nakon događaja napisao prijatelju:

Molitva kao kruh svagdanji

»Naša vjera je postala živa; naše vjerovanje postalo je neke vrste poznavanje. Odjedanput nadnaravno je postalo stvarnije od naravnog. Ukratko, Isus je za nas živa osoba. Pokušaj otvoriti Novi zavjet i čitati ga kao da je doslovno istinito sada, svaka riječ, svaka rečenica. Molitva i sakramenti postali su uistinu naš kruh svagdanji a ne neke opće «pobožne vježbe». Ljubav prema Pismu za koju nisam nikada vjerovao da je moguća, preobrazba naših odnosa jednih prema drugima, potreba i snaga svjedočiti iznad svakog očekivanja: sve to postalo je dio našega života. Život je postao ispunjen smirenošću, pouzdanjem, radošću i mirom/.

Koja je tajna iskustva ove «nove Pedesetnice»? Ona se zove želja! Ona je «iskra» koja pali motor našega srca. Isus je obećao: «Ako vi, iako zli, znate dobrim darima darivati svoju djecu, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu» (Lk 11,13). Dakle, tražiti!

Raniero Cantalamessa

BISKUP ŠKVORČEVIĆ NA SJEDNICI ZBORA SAVJETNIKA

Centar trajne molitve, pokore i žrtve u Jasenovcu

Piše: Ivica Žuljević

Na poziv i pod predsjedanjem biskupa dr. Antuna Škvorčevića u Biskupskom domu u Požezi 21. travnja održana je posljednja sjednica drugoga petogodišnjeg saziva Zbora savjetnika Požeške biskupije. Savjetnici su u skladu sa Zakonikom kanonskog prava dali svoje mišljenje glede daljnje službe ekonoma Biskupije te o funkcioniranju Kolegija za srednjoškolske učenike u Požezi.

Jasenovački logor je sramotna ljaga

Savjetnici su raspravljali i o određenim pastoralnim inicijativama u Jasenovcu. Biskup ih je podsjetio da je bl. Alojzije Stepinac 1943. godine nazvao jasenovački logor «sramotnom ljagom» a njegove ubojice «najvećom nesrećom Hrvatske». Dodao je i da su hrvatski biskupi u demokratskim okolnostima izrazili svoju osudu zločina 1. svibnja 1995. godine u Pismu Hrvatske biskupske konferencije o pedesetoj obljetnici završetka Drugoga svjetskog rata i pozvali vjernike na kajanje, molitvu, žrtvu i pomirenje pred zločin koji se dogodio. Papa Ivan Pavao II. o

Velikom Jubileju 2000., kazao je biskup, dao je nove poticaje u tom smislu. Njih je prihvatila i Požeška biskupija koja otada svake godine u petak prije nedjelje Cvjetnice održava Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika i u jasenovačkoj župnoj crkvi. S brojnim vjernicima organizira se pokorničku liturgiju u spomen svih nedužnih žrtava.

Njegovati osjetljivost za nedužne žrtve

Biskup je rekao savjetnicima da je u Jasenovcu potrebno, u duhu bl. Alojzija Stepinca i Sluge Božjeg pape Ivana Pavao II., utemeljitelja Požeške biskupije, te smjernica Hrvatske biskupske konferencije u spomenutom Pismu, njegovati duboku vjerničku osjetljivost za nedužne žrtve i na taj način ondje uspostaviti ustanovu trajne molitve, pokore, žrtve i pomirenja kao najprimjereniji vjernički odgovor na zlo koje se ondje i drugdje u Hrvatskoj dogodilo tijekom dvadesetog stoljeća. Izvjestio je savjetnike o poduzetim inicijativama, koje su oni jednodušno podržali.

Snimio: Duško Mirković

Požeška biskupija nedužnih žrtava prisjeća se svake godine na Žalosni Petak misnim slavljem u jasenovačkoj župnoj crkvi.

Svetom misom u Katedrali obilježena treća obljetnica smrti pape Ivana Pavla II.

Sve je privlačio silnom dobrotom i jednostavnošću

Piše: Silvija Ivanković

U povodu treće obljetnice smrti blagopokojnog pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, večernje misno slavlje 2. travnja u požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske predvodio je prepošt Stolnoga kaptola Josip Devčić u koncelebraciji s ekonomom biskupije Nikolom Jušićem, katedralnim župnikom Markom Pišonićem, kancelarom biskupije Ivicom Žuljevićem i ravnateljem Katoličke klasične gimnazije Pavlom Filipovićem.

Pustio je Boga da ga vodi

– Prije tri godine sve su oči svijeta bile uperene u Rim. Umirao je papa Ivan Pavao II. U Dom Očev odlazi uz jednostavne riječi - pustite me da idem. Svaki vjernik kršćanin, ali i svi ljudi dobre volje, pratili su njegov odlazak Isusu Kristu čiju je Crkvu vodio - kazao je mons. Devčić u uvodnom dijelu, te dodao kako se danas s jednim posebnim raspoloženjem i srca

i pameći prisjećamo svega što je za svoje-ga dugogodišnjeg pontifikata Sveti Otac značio za Crkvu, za naš hrvatski narod, za našu Požešku biskupiju i za svakoga vjernika.

U propovijedi se osvrnuo na težak život Karola Wojtyły, njegovu mladost u okupiranoj Poljskoj okovanoj strahotama Drugoga svjetskog rata tijekom kojega je mladi Karol potajno studirao, odgovorio na Božji poziv i na koncu postao svećenikom. Pustio je Bogu da ga vodi, a Bog ga je jednostavno odgajao za onu službu koju će mu povjeriti, naglasio je Devčić.

Papini pohodi Hrvatskoj

Prisjetio se triju pohoda Svetoga Oca našoj domovini kada je, između ostaloga, na čast oltara uzdigao kardinala Alojzija Stepinca. U Banjoj Luci blaženim je proglasio Ivana Merza, a u Dubrovniku sestru Mariju Propetoga Petković. Svojim

silnom dobrotom, silnom jednostavnošću privukao je i privlačio djecu, mlade, stare, ljude svih boja i svih vjera. Svojim je rukama grlio svakoga, istaknuo je Devčić. Svoju je propovijed zaključio riječima zahvale Svetom Ocu i Bogu, koji ga je vodio tijekom njegove pastirske službe. Izrazio je vjeru da ćemo se uskoro utjecati nebeskom zagovorom Ivana Pavla II.

Snimio: Duško Mirković

Misno slavlje predvodio je Josip Devčić, prepošt Stolnog kaptola.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ PREDVODIO MISU U OKUČANIMA PRIGODOM SPOMENA 13. OBLJETNICE »BLJESKA«

U našim braniteljima progovorila je ljubav za druge

Pišu: Višnja Mikić i Ivica Žuljević

Snimili: Ivanka Herceg i Franjo Samrađić

U povodu 13. obljetnice vojno-redarstvene akcije »Bljesak« u okučanskoj župnoj crkvi sv. Vida svečano misno slavlje za sve poginule i nestale u spomenutoj akciji predvodio je 1. svibnja biskup msgr. dr. Antun Škvorčević. U koncelebraciji su bili msgr. Josip Šantić, generalni vikar Vojnog ordinarijata, kancelar Ivica Žuljević, okučanski župnik fra Anto Ivanović, kapelan fra Mirko Bobaš, fra Ilija Stipičić, župnik iz Gornjih Bogičevaca i đakon Ivan Štivičić.

Crkva izgrađena ljubavlju

Na misi je bio predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić, predsjednik Hrvatske vlade dr. Ivo Sanader i potpredsjednica Jadranka Kosor, zatim ministri, vojni i civilni dužnosnici te udruge proistekle iz Domovinskog rata. U svom uvodu biskup je pozdravio prisutne vjernike te vodstvo hrvatske države, naglasivši kako svetkovanjem Gospodinova Uzašašća i molitvom za poginule hrvatske branitelje želimo Bogu zahvaliti za slobodu, ali i Božjoj ljubavi povjeriti duše poginulih branitelja. Podsjetio je na brojna ljudska i materijalna stradanja u Okučanima te istaknuo kako je i crkva sv. Vida u nedavnim teškim zbivanjima bila do temelja razorena, ali je ljubavlju mnogih dobročinitelja ponovno izrasla i podsjeća nas kako je ljubav ona po kojoj se pobjeđuje, ponajprije u Isusu Kristu.

Život ostvaren u punini

U homiliji među ostalim biskup je istaknuo: "Spominjemo se onoga što se dogodilo prije trinaest godina, kada su mnogi mladi ljudi krenuli i bili spremni položiti

živote za svoju Domovinu, za našu slobodu i dostojanstvo postojanja na ovim prostorima. Najvrjednije u njihovim srcima bilo je njihovo »za« Domovinu. U svojoj ljubavi bili su za nas spremni položiti živote u uvjerenju da život žrtvovan, darovan za drugoga, nije izgubljen već ostvaren u svojoj punini. Isusova je Riječ da nema veće ljubavi nego kad netko položi svoj život za prijatelje. On ga je za sve nas položio. U tom činu progovorila je Ljubav jača od smrti. Tko povjeruje toj istini, nastoji živjeti ljubav kao čin »za« drugoga, širi logiku ljubavi na svim područjima postojanja, sjedinjuje se s Isusom, njegovim djelom pobjede nad smrću. Mi s pravom zovemo pobjedu ono što se dogodilo od 1. svibnja 1995. na dalje. To je pobjeda prije svega čovjeka koji se nije bojao dati život za Domovinu. Tim pristupom Bljesku dolazi se do točne procjene o onom što se dogodilo a ovo današnje molitveno slavlje čin je zahvalnosti i poštivanja prema svima koji su takvim raspoloženjem sudjelovali u toj akciji.

Samilosni prema prognanima

Dok se spominjemo Bljeska, ne smijemo zaboraviti progona Hrvata iz Banja-

lučke biskupije, koji je ubrzo nakon toga uslijedio. Nedužni prognanici bili su u Davoru primljeni samilosnim, vjerničkim srcem gdje su tada stanovnici toga posavskog mjesta na svoj način posvjedočili čin Isusov »za« čovjeka pa su oni koje je mržnja prognala po toj ljubavi mogli osjetiti kako im ni hrvatska strana rijeke Save nije manje Domovina. Ta pozitivna iskustva treba ugraditi u temelje naših svakodnevnih nastojanja. Ovdje u Okučanima, zbog svega spomenutog, možemo bolje razumjeti sebe, svoju prošlost, sadašnjost i budućnost. Nema budućnosti ni pojedinca, ni naroda, ni svijeta ukoliko iz naših srdaca nestane jasnoće pogleda za učinjenu ljubav. Žrtve su uvijek vrijedne poštovanja, jer je u njima progovorila ljubav za druge. Želimo zato moliti za njih, za sve pale branitelje.

Neka nam Isus pomogne da znamo biti ljudi osjetljiva srca, pronicljive pameti i da jedni druge gledamo očima ljubavi". Na misi je pjevao župni zbor Svete Cecilije iz Davora i klapa Hrvatske ratne mornarice "Sveti Juraj". Na kraju misnog slavlja riječ zahvale svima je izrekao i domaći župnik fra Anto Ivanović.

POČAST POGINULIM BRANITELJIMA

Prijepodne su državne delegacije iskazale počast poginulim hrvatskim braniteljima polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća. Vijence je kod središnjeg križa u Spomen parku položio predsjednik RH Stjepan Mesić, zatim predsjednik Hrvatskog sabora Luka Bebić, predsjednik Hrvatske vlade dr. Ivo Sanader s izaslanstvima i predstavnicima Udruga proisteklih iz Domovinskog rata, izaslanstvo MORH-a na čelu sa zapovjednikom Glavnog stožera Oružanih snaga RH generalom zbornom Josipom Lucićem, izaslanstvo ravnateljstva policije na čelu s glavnim ravnateljem Marijanom Benkom, izaslanstvo županije Brodsko-posavske i općine Okučani na čelu sa županom Danijelom Marušićem i načelnikom Acom Vidakovićem i obitelji poginulih branitelja.

Na obljetnici Bljeska nazočili su i predstavnici Vlade RH na čelu s premijerom Ivom Sanaderom.

DAN OTVORENIH VRATA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE U POŽEGI

Ne za školu, već za život učimo

Piše: Ljiljana Marić

Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Požegi, koju je prije godinu dana osnovala Požeška biskupija, 28. travnja organizirala je prvi Dan otvorenih vrata. Pedeset učenika upisanih u dva razreda svoj Dan započelo je misnim slavljem u crkvi sv. Lovre koje je predvodio ravnatelj škole vlč. Pavao Filipović. Potom su učenici zajedno sa svojim profesorima u školi kroz različite radionice, kvizove znanja i okrugle stolove pokazali posjetiteljima, prije svega učenicima završnih razreda požeških osnovnih škola, što i kako rade na nastavi.

Nadmašena očekivanja

Jedna od specifičnosti škole je učenje latinskog i grčkog jezika kroz sve četiri godine. – Mnoge riječi koje danas svakodnevno upotrebljavamo svoj korijen imaju u ova dva jezika. To su riječi dom, institucija, tablica, matematika... Neka osobna imena svoje porijeklo imaju u tim jezicima, tako ime Filip na grčkom znači *onaj koji voli konja*, a Dorotea znači *Božji dar* dok moje ime Klara znači *slavna, glasna, čista* – objašnjavala je osmašima i sedmašima klasičarka Klara Čurić.

Njena očekivanja kao i očekivanja Marine Krstanović ne samo da su ispunjena nego su i nadmašena. Obje tvrde kako su se u ovu školu upisale jer ona daje ne samo najbolje temelje za nastavak školovanja nego i cjeloviti pogled na život.

– To potvrđuje i natpis na našim majicama »Ne za školu, već za život učimo« (*Non scholae sed vitae discimus*). Nema nas puno i svi smo jako povezani što mi se posebno sviđa. Kada nam nešto zapne u školi ravnatelj odmah organizira pomoć, odnosno instrukcije koje su besplatne. Profesori su jako susretljivi i rado pomažu – posvjedočila je Marina Krstanović.

Barbara Blahut oduševljena je uvijek tima rada ali i odličnim profesorima kao i kolegama. Dodala je kako se tijekom

Snimio: Duško Mirković

godine organiziraju različiti izleti, posjete izložbama, sajmovima, kazališnim predstavama, a uskoro će se ići u posjet jednoj zajednici gdje se liječe ovisnici.

Vjeronauk jedan od najvažnijih predmeta

Onim što su vidjeli u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji bili su oduševljeni i mnogi osnovnoškolci tako da su neki molili profesore da ostanu još. A među onima koji će biti budući polaznici ove škole je Martina Mijoković iz OŠ A. Kanižlića kojoj je, kako je kazala, bilo super.

Ravnatelj Pavle Filipović ističe da se program škole u bitnome ne razlikuje od ostalih gimnazija. Vjeronauk koji im je jedan od važnijih predmeta imaju dva sata tjedno, za razliku od ostalih srednjih škola koje imaju jedan sat. Tu su i različite aktivnosti kroz crkvenu godinu, zatim sudjelovanje na Križnom putu mladih, a organiziraju se i zajednička hodočašća.

–Svojim učenicima uvijek nastojimo pomoći jer nam je stalo do njih, ne samo da prođu školu nego i da svladaju gradivo. U tom smislu pružamo im i pomoć preko instrukcija, ali još je veća pomoć kada oni jedni drugima pomažu – poručuje vlč. Filipović, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije u kojoj nastava počinje i završava s molitvom.

Virovitička Katolička klasična gimnazija

ATMOSFERA ZAJEDNIŠTVA I POŠTOVANJA

Iako se u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici iz objektivnih razloga (škola je podstanar u Strukovnoj školi) nije mogao organizirati Dan otvorenih vrata, njezin ravnatelj Ivica Šoh ističe da su njihovih petnaest učenika zadovoljno te da su oni najbolja 'reklama' za jesenski upis u ovu školu. – U školi vlada atmosfera bliskosti, rekao bih gotovo je obiteljska. To je velika prednost za učenike kojima se zbog malog broja profesori mogu puno više posvetiti. Od iduće jeseni nastava bi se trebala odvijati u prostorima bivšeg saniteta vojarnje gdje je sada privremeno smještena Osnovna glazbena škola. Naši su učenici dodatno angažirani u različitim karitativnim akcijama. U dva navrata posjetili su virovitičku bolnicu, za Dan života rodilište, a na Veliku subotu bolesnu djecu na Dječjem odjelu. Posjetili su i djecu s posebnim potrebama u Đačkom domu, a uključili su se i u akciju prodaje narcisa za dan borbe protiv raka – ističe ravnatelj Šoh.

Učenica Vesna Sabo, predsjednica razreda, ističe da joj se u školi veoma sviđa jer vlada zajedništvo, međusobno prijateljstvo i poštovanje, kako među učenicima tako i između učenika i profesora. Profesori se, dodaje, prema njima odnose ne kao prema broju nego kao prema osobama koje imaju svoje posebne osjećaje. Njezin kolega Darko Bušetinčan pak ističe da su se njegova očekivanja više nego ispunila. Pohvaljuje pristup profesora prema učenicima, kao i njihovu pomoć kada nešto zapne.

POŽEŠKI BISKUP POHODIO ŽUPU ROĐENJA BDM U KUTJEVU

Zauzimanje za evanđeoske vrijednosti

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević boravio je 10. travnja na cjelodnevnom pohodu župi Kutjevo. Program je započeo u župnoj crkvi Rođenja BDM gdje ga je dočekao župnik Mato Rukavina s vjernicima. U svom pozdravu biskup je podsjetio na dugu i bogatu duhovnu povijest Kutjeva, vezanu uz cistercite prije dolaska Turaka a nakon njih za isusovce, koji su izgradili sadašnju župnu crkvu i pokraj nje poznati dvorac. Od prihoda tamošnjeg imanja uzdržavali su gimnaziju u Požezi i druge škole koje su osnovali u okolini. Potaknuo je vjernike da im biskupov pohod bude prigoda u kojoj će obnoviti svoje prijateljstvo s Isusom Kristom.

Posjet gradskoj upravi i Kutjevu d.d.

Biskup se u pratnji župnika i kancelara Ivica Žuljevića u kutjevačkoj osnovnoj školi susreo s djecom i djelatnicima, na čelu s ravnateljem Miljenkom Crnjcem. Polazeći od činjenice da u školi od 715 upisane djece njih 712 pohađa katolički vjeronauk biskup je progovorio o njegovu mjestu i važnosti u obrazovno-odgojnom sustavu te je zahvalio svima koji pomažu mladim naraštajima u usvajanju znanja i snalaženju u duhovnim vrijednostima koje su utkane u biće hrvatskog naroda.

U zgradi gradske uprave susreo se s gradonačelnikom Antom Pavkovićem, članovima poglavarstva i Vijeća. Njima

Kutjevačka osnovna škola broji 715 učenika od kojih 712 pohađa nastavu vjeronauka.

je iznio određena mišljenja glede župne crkve, s kojom je povezan dvorac i prostori Kutjeva d.d. te potrebu da se točno utvrdi crkveno vlasništvo i napravi dogovor o prostoru za funkcioniranje vjerskih događaja, posebno hodočašća Gospi Kutjevskoj za Malu Gospu. Potom se u sjedištu Kutjevo d.d. susreo s njegovim vlasnikom Enverom Moralićem na kojem je sudjelovao i njegov sin Maksimilijan. Razgovarali su o planovima razvoja ovog čuvenog vinarskog poduzeća, o poteškoćama vezanima za mentalitet iz komunističkog vremena te nastojanjima oko njegova prevladavanja. Biskup je razgledao i pogon loznih cijepova.

U naseljima Venje i Mitrovac usred vinograda kod mjesnih kapelica susreo se sa skupinama tamošnjih vjernika, ohrabrio ih u nastojanjima oko povezanosti s Bogom te je zajedno s njima molio. U Mitrovcu je pohodio i četverogodišnju školu, gdje ga je dočekala učiteljica Ana Šarić s djecom. Na mjesnom groblju s vjernicima je molio za sve njihove preminule, podsjetivši ih kako pokojni s nama živima tvore jedno zajedništvo zemaljske i nebeske crkve.

Susret s biskupom Langhom

Na mjesnom groblju u Ferovcu susreo se s tamošnjim vjernicima nakon čega je posjetio Bjelišavac. Nakon programa s katoličkim vjernicima kod križa u sredini sela uputio se u kapelu vjernika Reformirane Crkve, pred kojom ga je dočekao biskup iste Crkve Endre Langh. Na susretu u crkvi bili su nazočni i katolički vjernici. Sve je pozdravio biskup Langh a potom je biskup Škvorčević uputio svoju riječ, istaknuvši kako kršćani mogu dati svoje svjedočanstvo u suvremenom svijetu samo zajedničkim nastojanjem oko vjernosti Isusu Kristu i međusobnim poštovanjem. Susret je

završio zajedničkom molitvom Oče naš.

U Tominovcu je u tamošnjoj kapeli Bezgrješnog začeca BDM pozdravio okupljene vjernike, uputio im svoju riječ da bi se potom u četverogodišnjoj školi susreo s djecom i učiteljima Rankom Glasnovićem i Sofijom Valdin te vjeroučiteljem Miloradom Bandalom. U Kuli, koju su za vrijeme nedavnoga Domovinskog rata naselili iseljenici iz srijemske župe Hrtkovaca i manjim dijelom iz Bosne i Hercegovine, susreo se s brojnim vjernicima u tamošnjem mjesnom domu, gdje redovito slave svetu misu. Pohodio je gradilište nove crkve, čiju izgradnju pomažu i Hrtkovčani iz drugih dijelova Hrvatske.

U kući uredili kapelu

U Cigleniku su ga dočekali vjernici u kapeli sv. Ivana Krstitelja, doseljeni uglavnom iz Bosanske Doline i banjalučkog kraja. Među njima je biskup posebno pozdravio djevojku Emanuelu Budić u kolicima. U Poreču gdje su doseljenici iz Bosne u jednoj kući uredili kapelu sv. Antuna razgovarao je o njihovim problemima. U najvećoj filijalnoj kapeli Imena Isusova u Bektežu biskup se susreo s vjernicima koji su revni sudionici nedjeljne mise. U Gradištu susret s vjernicima doseljenima iz Banja Luke, Kotor Varoša i Jajca bio je u središtu sela jer u tom mjestu još nema niti javnoga križa niti kapelice.

U župnoj kući u Kutjevu razgovarao je potom s članovima Župnog ekonomskog vijeća nakon čega je predslavio svetu misu u župnoj crkvi. Na njoj su uz brojne vjernike sudjelovali i ovogodišnji krizmanici i njihovi roditelji, s kojima se nakon mise zadržao u razgovoru. Zahvalio je Bogu za njihovu vjernost i potaknuo ih da se odupru svemu što se protivi Božjem naumu o čovjeku te da se zauzimaju za evanđeoske vrijednosti.

Susret biskupa Antuna i župnika Rukavine s biskupom reformirane Crkve Langhom (u sredini).

KANONSKA VIZITACIJA ŽUPE SV. AUGUSTINA U VELIKOJ

Poticaj za zauzetije kršćansko djelovanje

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević boravio je 22. travnja u cjelodnevnom pohodu župi Velika. Program je započeo u župnoj crkvi Sv. Augustina gdje je biskupa dočekaio župnik Josip Klarić s predstavnicima Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća i vjernicima. Nakon zaziva Duha Svetoga župnik je ukratko predstavio župu, a potom je biskup na temelju naviještene Riječi Božje učvrstio potaknuo nazočne na još zauzetije kršćansko djelovanje.

Solidarnost s radnicima Kamen-Ingrada

Slijedila je posjeta Domu za stare i nemoćne u Velikoj gdje se biskup u pratnji kancelara Ivica Žuljevića i župnika Klarića susreo s korisnicima i djelatnicima, na čelu s ravnateljem Stjepanom Zelenikom. Djelatnica Dragica Dvoraček zahvalila je biskupu za redovite pohode te istaknula kako starije osobe u Domu s velikom ljubavlju mole i prikazuju žrtve za svoju biskupiju, posebno za biskupa i svećenike te za nova duhovna zvanja. Biskup je zazvao na njih Božji blagoslov da im u patnjama i trpljenjima Gospodin bude snaga i utjeha. Riječ zahvale u ime korisnika izrekla je Anka Erjavac i darivala mu za uspomenu heklani ručni rad kojeg su s ljubavlju same izradile. Biskup je posjetio i bolesnički dio Doma, gdje je među ostalima posjetio baku Josipu Erjavac, koja je minulog mjeseca proslavila stoti rođendan.

Zatim je biskup pohodio kamenolom Kamen-Ingrad gdje se susreo sa stečajnim upraviteljem Ivanom Mikićem i njegovim suradnicima. Svojim posjetom, kazao je, želim izraziti solidarnost s radnicima i cijelim poduzećem u vašim poteškoćama. Razgovarali su o prevladavanju problema u kojima su se brojni radnici našli nakon stečaja tvrtke, kao i o mogućim rješenjima izlaza iz stečaja te planovima razvoja.

Najbrojnija obitelj biskupije

U osnovnoj školi u Velikoj gdje je progovorio o važnosti vjeronauka u školskom sustavu susreo se sa školskom djecom i djelatnicima kojima je zahvalio što pomažu mladim naraštajima u usvajanju znanja i pridonose njihovom rastu u duhu. Nakon toga slijedio je i posjet trenkovačkoj osnovnoj školi gdje su biskupa pozdravila djeca a zatim školski tamburaški orkestar i mješoviti zbor koji su odsvirali i otpjevali nekoliko duhovnih skladbi.

Biskup je posjetio najbrojniju obitelj biskupije, Josipa i Ruže Vukašinić i njihovih petnaestero djece. Prisjetio se prošlogodišnjeg krštenja malog Samuela te je ohrabrio obitelj u njihovoj opredijeljenosti za život i odgovornoj ulozi odgajanja djece. Na mjesnom groblju u kapeli sv. Marka s vjernicima je molio za sve njihove preminule te ih podsjetio na zajedništvo zemaljske i nebeske Crkve.

Žele veću kapelu

Slijedio je posjet Radovancima i susret s vjernicima kod kapele sv. Jurja, kod koje su se okupila i djeca iz tamošnje četverogodišnje škole sa svojim učiteljem. U razgovoru s biskupom vjernici su izrazi-

li želju da izgrade veću kapelu jer im je sadašnja malena. U Trnovcu u kapeli na groblju također se susreo s vjernicima gdje je poslušao njihove životne poteškoće. Među njima su brojni doseljenici iz Kotor Varoša, Travnik i Banja Luke. U Trenkovu biskup je u staroj kapeli sv. Demetrija pozdravio vjernike i s njima se pomolio a potom obišao prostore oko kapele i vjeronaučnu dvoranu.

U župnom stanu se susreo s članovima Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća. Vrhunac biskupova pohoda bila je večernja sveta misa u župnoj crkvi na kojoj su sudjelovali i ovogodišnji krizmanici i njihovi roditelji, s kojima se nakon mise zadržao u razgovoru o pripravi za svetu krizmu.

U Radovancima biskup se kod kapele sv. Jurja susreo s vjernicima i učenicima tamošnje škole.

Biskupa u ime korisnika Doma za starije i nemoćne u Velikoj pozdravlja Anka Erjavac.

KANONSKA VIZITACIJA ŽUPE SVETOG MIHAELA ARHANĐELA U STRAŽEMANU

Vjernost Isusu Kristu u slabostima i kušnjama

U srijedu, 9. travnja požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević pohodio je župu sv. Mihaela Arkandela u Stražemanu. Svoj cjelodnevni pastirski pohod započeo je u župnoj crkvi, gdje ga je dočekaio župnik msgr. Josip Devčić, stalni đakon Zdravko Tiel, predstavnici članova Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća te vjernici. Nakon župnikova pozdrava, zaziva Duha Svetoga, molitve i naviještanja Riječi Božje, biskup je protumačio značenje vizitacije i istaknuo da svojim pohodom želi učvrstiti vjernike u njihovim nastojanjima oko izgrađivanja vjere, ljubavi i mira. Prisjetio se svoga prvog pohoda župi Stražeman 29. rujna 1997. godine, na blagdan sv. Mihaela

U Tornju se biskup susreo s vjernicima kod zvonika. Nakon razgovora zajednički su se pomolili.

nakon što je bio zaređen za biskupa i zahvalio vjernicima što se već deset godina mole za njega i Požešku biskupiju.

Svjedočenje kršćanskog života

Zatim se u pratnji župnika Devčića, kancelara Ivica Žuljevića, đakona Tielca i vjernika uputio na mjesno groblje pokraj župne crkve gdje se kod glavnog križa pomolio za sve pokojne koji počivaju na groblju. Tijekom prijepodneva biskup je posjetio četverogodišnju područnu školu u Biškupcima. Dočekaio ga je ravnatelj matične Osnovne škole u Velikoj, Zdravko Barun zajedno s učiteljicama i učenicima. Biskupa je u ime prisutnih pozdravila učenica Danijela Juranović. Potom je uslijedio pohod četverogodišnjoj školi u Tornju gdje je biskupa i njegovu pratnju dočekala učiteljica Katica Stožicki i njenih osam učenika u sva četiri razreda. Biskup se susreo i s tamošnjim vjernicima kod zvonika te se zajedno s njima nakon razgovora pomolio. Potom je pohodio obitelj Marije i Franje Jogun, koji su ove godine proslavili šezdesetu godišnjicu braka. Zahvalio im je za svjedočenje kršćanskog života, za molitve i patnje prikazane za župu i biskupiju.

Ohrabrenje za prognane

Poslije podne pohodio je sela u župi, Poljansku, Kantrovce i Potočane. Zatim se u Antunovcu susreo kod križa s brojnim vjernicima koji su za vrijeme nedavnog rata protjerani iz Banja Luke, Kotor Varoša, Teslića i Travnika i svoj novi dom našli u Antunovcu. Pomolio se zajedno s njima, ohrabrio ih i potaknuo na vjernost Isusu Kristu, osobito u trenucima slabosti i kušnji. U Trnovcu biskupa su dočekali brojni vjernici u kapelici sv. Ivana Krstitelja, ne skrivajući radost što ih je pastir pohodio. Na povratku u župni stan biskup je pohodio obitelj stalnog đakona Zdravka Tielca. Ondje ga je dočekala njegova supruga Jelica i djeca Marija, Lucija i Lovro.

Zatim se u župnom stanu susreo s članovima Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća. Prikazao im je potrebu i smisao suradnje sa župnikom u ostvarivanju poslanja koje župa ima. Svoj cjelodnevni pastoralni pohod župi završio je večernjim euharistijskim slavljem u župnoj crkvi. Na kraju mise zahvalio je župniku Devčiću i njegovim suradnicima, posebno stalnom đakonu Tielcu za sve što čine u župi, a svim vjernicima za vjernost u organiziranju hodočašća Gospi Voćinskoj. (I. Ž.)

SUSRET TRAJNE FORMACIJE MLADIH SVEĆENIKA I ĐAKONA

Kako biti sabran u zaglušujućem svijetu

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi održan je 14. travnja redoviti mjesečni susret trajne formacije mladih svećenika i đakona Požeške biskupije. Sudjelovalo je dvadeset i pet svećenika i đakona, koje je nakon molitve na početku radnog

Mladi svećenici sticali su predznanje o služenju osobnim računalom.

dijela susreta pozdravio biskup dr. Antun Škvorčević. Istaknuo je kako svaki susret, posebno svećenički, ima svoju snagu. Spomenuo je nedjelju Dobrog Pastira, dan molitve za duhovna zvanja i dodao da nas je on podsjetio kako je svaki svećenik i đakon poseban Božji dar Isusovoj Crkvi, za kojeg valja uvijek zahvaljivati.

Na temelju kratkog čitanja iz Knjige Otkrivenja u molitvi Trećeg časa biskup je rekao da je svećenicima povjeren posebna zadaća da u svijetu zaglušujućih glasova i poruka budu sabrano molitveno srce koje osluškuje Božji glas, živi od Božje prisutnosti, oko nje okuplja vjernike i izgrađuje zajedništvo Crkve, kao znak konačnoga vječnog zajedništva života svega stvorenog u slavi uskrslog Gospodina. Zahvalio je svećenicima i đakonima za poslanje koje nastoje vjerno izvršavati.

Vlč. Enco Rodinis iz Hrvatske biskupske konferencije progovorio je

mladim svećenicima i đakonima o služenju osobnim računalom, prednostima i opasnostima koje su s time povezane, posebno u služenju internetom, o zakonima koji se odnose na to područje. Predavanje je bila svojevrsna nadopuna i proširenje teme pedofilije, koju su mladi svećenici i đakoni imali na svome prethodnom susretu trajne formacije. U širokoj raspravi iznesena su brojna konkretna pitanja i prijedlozi za bolju i sigurniju informatizaciju svećenika i župnih ureda u Požeškoj biskupiji.

Prof. dr. Tomislav Ivančić, voditelj trajne formacije, oblikovao je potom duhovnu točku susreta te je progovorio o «virusima» koji u suvremenom društvu prijete nagristi i rastočiti svećenikovu osobu i usmrtniti njegovo poslanje. Susret je završio zajedničkom molitvom i objedom u biskupskom domu. (I. Ž.)

U NAŠICAMA ODRŽANA GODIŠNJA SKUPŠTINA HRVATSKOG KATOLIČKOG LIJEČNIČKOG DRUŠTVA

Ljubav je najljekovitiji lijek

Piše: Tomislava Justić

Misnim slavljem u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Našicama 5. travnja počela je godišnja skupština Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Našički gvardijan fra Dragutin Bedeničić predvodio je euharistijsko slavlje u koncelebraciji s vlč. Brankom Šipušom, našičkim dekanom i izaslanikom požeškog biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića i fra Josipom Blaževićem, duhovnikom zagrebačke podružnice Društva.

Organizirano svjedočenje dobrote

Nakon svete mise ravnateljica našičkog Zavičajnog muzeja Silvija Lučevnjak upoznala je goste s poviješću crkve i samostana. Prije službenog dijela Skupštine koja je održana u Duhovnom centru Emaus nazočnima je dobrodošlicu poželio gradonačelnik Krešimir Žagar i predsjednica našičke podružnice HKLD dr. Marija Umiljanović.

Vlč. Šipura pročitao je pismo biskupa Škvorčevića u kojemu je između ostalog liječnicima poručuje kako su oni svoje plemenito služenje čovjeku u bolesti, slabosti i trpljenju utemeljili na vjernosti Isusu Kristu.

– Nastojite pristupati bolesnim ljudima raspoloženjem Njegova samilosnog srca i ljubavlju kao najljekovitijim

sredstvom kojega je On primjenjivao u liječenju. Povezali ste se u zajedništvo da biste se izgrađivali u Evandeoskom duhu, organizirano svjedočili dobrotu i ljubav, zauzimali se za poštivanje ljudskog života od njegova naravnog začeca do prirodne smrti te molitvom i sudjelovanjem na svetoj misi obogaćivali svoje stručno znanje i vještine snagom Isusove ljubavi koja je pobijedila smrt, najtežu ranu našeg ljudskog postojanja. Zahvaljujem vam za to dragocjeno nastojanje i čestitam na svjedočenju – stoji između ostaloga u pismu msgr. Škvorčevića.

Mala podružnica velikog srca

U radnom dijelu Skupštine podnesena su izvješća o radu u protekloj godini. Naglašeno je kako su od zadnje sjednice osnovane nove podružnice i da je primljen velik broj novih članova.

Predsjednica Hrvatskog katoličkog liječničkog društva prim.dr.sc. Marica Miletić – Medved rekla je kako su s radošću došli kolegama u relativno malu podružnicu, ali čiji su članovi izuzetno aktivni. Naime, cijelo Društvo broji 1949 članova liječnika, biokemičara i stomatologa u 20 podružnica u Hrvatskoj, a našička Podružnica je, iako mala, okupila marljive članove koji imaju veliko srce.

Snimio: Ivan Spornski

Josip Klarić novi generalni vikar Požeške biskupije

JOSIP KLARIĆ rođen je 25. ožujka 1955. godine u Slavanskom Kobašu od oca Andrije i majke Marije r. Zolitić. Nakon završene osnovne škole u Slavanskom Kobašu i Vrbovi upisao se u Dječjačko sjemenište u Zagrebu. Maturirao je 1973. godine. Iste godine odlazi u Bogoslovno sjemenište u Zagreb. Za svećenika ga je zareadio 29. lipnja 1980. godine zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić. Imenovan je župnim vikarom u župi Nova Kapela. Godine 1986. postaje upraviteljem župe Vrbe gdje ostaje sve do 1996. kada preuzima upravu župe Lipik i Čaglić. Službu vicerektora u Bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu vršio je od

1998. do 2002. godine kada je imenovan župnikom u župi Velika. Biskup dr. Antun Škvorčević, uz službu župnika, imenovao ga je 2004. godine biskupskim vikarom za pastoral i voditeljem Doma sv. Augustina u Velikoj. (I.Ž.)

Snimio: Duško Mirković

Svjetski dan duhovnih zvanja u Požeškoj katedrali

DOBRI PASTIR VODI DO PRAVOG ŽIVOTA

Na nedjelju Dobrog Pastira, 13. travnja na Svjetski dan molitve za duhovna zvanja požeški biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj katedrali večernje euharistijsko slavlje, na kojem redovito sudjeluju mladi. Tom prigodom biskup je krstio Stjepana, peto dijete iz obitelji Jugović u Požegi. U pozdravnoj riječi biskup je podsjetio nazočne na važnost duhovnih zvanja u poslanju Crkve i pozvao ih da se pridruže vjernicima diljem naše biskupije i svijeta u molitvi na tako važnu nakanu. Čestitao je roditeljima Milanu i Marini Jugović na petom djetetu te istaknuo da će ono po krštenju postati dionikom Božjeg naroda, kojeg predvodi Dobri Pastir.

U homiliji biskup je spomenuo kako rođenje djeteta nazivamo ulaskom u život, ali da svi iz iskustva znamo kako život nismo primili u punini te da je naše ovozemaljsko postojanje ispunjeno čežnjama za nekom mjerom života koju si ne uspijevamo sami pružiti. Istaknuo je da Isus sebe naziva Pastirom, vođom, koji kao uskršli Gospodin, pobjednik nad smrću, zna i može povesti prema potpuno oslobođenom životu. Zbog toga on sebe naziva i vratima, kroz koja se ulazi u taj život i svoje poslanje opisuje riječima: Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.

Nakon popričesne molitve đakon Mihael Kos posvjedočio je prisutnim vjernicima o svom putu prema svećeništvu a biskup je zaključio molitvom za duhovna zvanja, koju svaki dan mole brojni članovi Djela za duhovna zvanja Požeške biskupije. (I.Ž.)

Susret ministranata i srednjoškolaca u vazmenoj osmini

Poticaj za nova duhovna zvanja

Piše: Želimir Žuljević

U Velikoj se svake godine redovito održavaju susreti ministranata osmoškolaca i srednjoškolaca.

U tjednu uskrсне osmine, 26. ožujka, u organizaciji Povjerenstva za duhovna zvanja, održan je u Velikoj susret ministranata osmog razreda i srednjoškolaca s ciljem približavanja i promicanja duhovnih zvanja, ali i upoznavanja katoličkih škola i fakulteta u Hrvatskoj. Na susretu se okupilo pedesetak ministranata iz više župa Požeške biskupije. Sam susret započeo je molitvom i kateheзом, koju je predvodio vlč. Danijel Engelman, povjerenik za pastoral ministranata

biskupije. Kroz biblijski tekst o dvojici učenika na putu u Emaus, želio je potaknuti ministrante na razmišljanje o njihovom životnom putu i susretu s Isusom Kristom.

Svjedočenja sjemeništaraca i bogoslova

Nakon kateheze ministrantima je predstavljeno Malo sjemenište u Zagrebu na Šalati kroz sliku i riječ. Susretu su prisustvovali i sjemeništarci treće godine: Krunoslav Juraković iz župe Zapolje, Krunoslav Siroglavić iz župe Oriovac, Robert Kupčak iz župe Stari Gradac. Oni su svojim svjedočenjem progovorili o svom pozivu te o životu u Sjemeništu i Katoličkoj klasičnoj gimnaziji. Bogoslovno sjemenište i Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu predstavili su bogoslovi naše biskupije: Ivica Bošnjak iz župe Jakšić, Nikola Legac iz župe Velika te rimski student Dražen Zrile iz župe Lipovljani.

Nakon zajedničkog ručka i slobodnog vremena za rekreaciju te boljeg među-

sobnog upoznavanja slijedio je posjet Biskupskom domu gdje ih je dočekaо mons. Josip Krpeljević, generalni vikar i kuzmički župnik. On je u crkvi sv. Lovre ukratko predstavio povijest biskupije i grada, crkvenog djelovanja na ovim prostorima kao i povijest najstarije požeške crkve. Franjevački samostan i crkvu Duha Svetoga kao i franjevačku povijest na ovim prostorima ministrantima i srednjoškolcima predstavio je domaćin fra Zlatko Papac.

Ponovni susret

Potom je u požeškoj katedrali slijedilo misno slavlje koje je predvodio vlč. Danijel Engelman, a kojem su pored ministranata sudjelovali i vjernici župe. O povijesti katedralne crkve i župe govorio je katedralni đakon Mihael Kos. Nakon razgledavanja kriptе slijedio je posjet Kolegiji i Katoličkoj klasičnoj gimnaziji koju je predstavio njezin ravnatelj vlč. Pavao Filipović.

Redoviti susreti ministranta u Velikoj održat će se ovoga ljeta po sljedećem rasporedu:

- 20.-22.6. i 22.-24.6. za VII. i VIII razred
- 26.-28.6. i 30.6.-2.7. za V. i VI. razred

Thompson održao dobrotvorni koncert za izgradnju novogradiške crkve Kraljice svete Krunice

Prva misa u novoj crkvi se očekuje za Božić

Piše: Višnja Mikić ■ Snimila: Ivanka Herceg

U subotu, 12. travnja, u novogradiškoj športskoj dvorani Marko Perković Thompson održao je dobrotvorni koncert za izgradnju crkve i pastoralnog centra u župi Kraljice svete Krunice. Prije koncerta Thompson i njegov tim sudjelovali su na večernjoj misi te i na taj način još jedanput potvrdili da žive za ono o čemu pjevaju, za čovjekoljublje, bogoljublje i domoljublje.

– To su vrijednosti po kojima bismo svi mi trebali živjeti i svjedočiti ih u svakodnevnom životu svojim poslanjem, a tada bi ovaj svijet sasvim drugačije izgledao, rekao je „među ostalim, u svojoj propovijedi vlč.

Prije koncerta Thompson je sudjelovao na misnom slavlju.

Jurić. Obišao je Thompson sa župnikom i gradilište te se uvjerio koliko je toga još potrebno napraviti da bi crkva dobila krov.

Pomogli brojni sponzori

I sam koncert, koji je trajao dva i pol sata, pola sata duže nego je planirano zbog izuzetno pozitivne atmosfere, potvrdio je, unatoč dosadašnjim napisima u tiskovinama i elektroničkim medijima, kako Thompsonove pjesme ljudi osjećaju na pravi način, kako su emotivne i kako ljudima zapravo nedostaje pjesama koje govore o onome što im je najsvetije. Koncert su organizirali: Župa Kraljice svete Krunice, Agencija «NG glazbeno ljeto» i Moto klub NG, a potpomogli su brojni sponzori: Slavonijaslad NG, Pivovara «Prima» Grude, ZAMP i HDS, Udruga specijalne policije «Zebre», Šipoš i partneri, Livić-zaštita, Zaštita Buzov, PU Brodsko-posavska i Policijska postaja NG, tvrtka VAPIS, grad Nova Gradiška, Županija Brodsko-posavska, Elektrotehnička škola NG, TZ NG, Restorani Maximilijan i Slavonski biser, Grading Cernik, općina Cernik, župni uredi novogradiškog, novokape-

lačkog, novljanskog i požeškog dekanata. Generalni medijski pokrovitelj bio je Radio Nova Gradiška, a medijski su događaj popratili i Radio Bljesak Okučani, Radio Novska, Županijski radio Požega, Radio Slavonija, Večernji list.

Župa osnovana 1992. godine

Svima njima, kao i svima koji su na bilo koji način pomogli ovaj događaj zahvalio je župnik Jurić, a posebno svojim župljanima koji su se maksimalno založili u izgradnji crkve i pastoralnog centra u svojoj župi.

Župa Kraljice svete Krunice osnovana je 1. rujna 1992. godine, a inicijativu za izgradnju crkve pokrenuo je prvi župnik vlč. Mato Baličević, koji je u ovoj župi službovao 12 godina. Po dolasku u župu 2004. godine nastavio je i sadašnji župnik vlč. Jozo Jurić. Kamen temeljac blagoslovio je papa Ivan Pavao II. u Osijeku, u povodu trećeg pastoralnog pohoda Hrvatskoj 7. lipnja 2003. godine. Položio ga je požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević 4. studenog 2007. godine. Župnik se nada kako će Božić ove godine slaviti u novoj crkvi.

Mladi Požeške biskupije na Susret hrvatske katoličke mladeži u Varaždinu

Oduševljeni zajedništvom i gostoljubivošću domaćina

Oduševilo me zajedništvo mladih, ali i gostoljubivost naših domaćina u župi Pitomača. Bilo je super, ovo mi je bio drugi susret na kojem sam sudjelovala i za dvije godine vjerujem da ću ići na susret u Zadar. Upoznala sam se s brojnim mladima iz drugih krajeva i stekla nova prijateljstva – kazala je Mateja Prskalo iz Požege, jedna od 730 mladih Požeške biskupije koja je 26. i 27. travnja ove godine bila u Varaždinu petom Susretu hrvatske katoličke mladeži.

Odlično raspoloženje

Na taj susret prijavilo si iz svih dijelova Lijepe naše više od 17000 mladih, a zajedno sa domaćinima na susretu je sudjelovalo gotovo 24000 mladih. Varaždinska biskupija pokazala se kao odličan domaćin. Središnje Euharistijsko slavlje održano je u subotu na stadionu „Sloboda“, a predvodio ga je kardinal Josip Bozanić, uz koncelebraciju svih naših biskupa. Raspoloženje je bilo odlično. Nije se mogla sakriti oduševljenost mladih, zatim

svećenika i vjeroučitelja koji su ih doveli, a na kraju naravno i svih biskupa. Poslije svete mise svi mladi su upućeni na župe varaždinske biskupije gdje su za noćenje bili smješteni po obiteljima. Sutradan su mladi slavili svete mise u župama gdje su bili smješteni, a poslije svete mise upriličen je kratak program u kojem su se predstavljali domaćini i gosti.

Požezani među najbrojnijima

Naša biskupija na ovom susretu je sudjelovala sa 730 mladih iz raznih župa. Jedna od brojnijih skupina mladih bila je iz Požege, gdje je iz samoga grada i okolice išlo njih preko 300. Župe iz naše biskupije koje su sudjelovale na Susretu su: župe grada Požege kojima se pridružila i Gimnazija, zatim Kuzmica, Buk, Kaptol, Kutjevo, Požeške Sesvete, Velika, Jakšić, Novska, Lipovljani, Sirač, Pakrac, Lipik, Orahovica, Slatina, Nova Bukovica, Nova Gradiška, Staro Petrovo Selo, Našice, Jasenovac, Virovitica, Suhopolje, Pleternica, Nova Kapela, Daruvar, Podgorač i Davor.

– Bilo je odlično kao i prije četiri godina kada sam bila na susretu u Šibeniku. Te sam godine išla i na svjetski susret mladih u Köln. Sviđaju mi se takva druženja. Domaćini su također bili odlični, grad je lijep, čist i uredan, a ljudi spremni pomoći – kazala je Marina Zelenika koja je išla sa svojom župom sv. Leopolda Mandića. (S. Š. i Lj. M.)

BISKUP ŠKVORČEVIĆ PRIMIO STUDENTE OSJEČKOG FILOZOFSKOG FAKULTETA

Dragocjeno je proučavati hrvatski jezik

Skupina studenata kroatistike s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku, predvođena profesoricom Mirtom Bijuković i Ivanom Trojanom, na svom studijskom putovanju 18. travnja pohodila je i Požegu. Primio ju je požeški biskup dr. Antun Škvorčević te u pozdravu istaknuo koliko je dragocjeno proučavati hrvatski jezik, sredstvo kojim smo uspostavili prvu komunikaciju sa svojim roditeljima i s Bogom, jezika koji je nositelj tisućjetne duhovne baštine hrvatskog naroda i čuvar njegova identiteta. Biskup je podsjetio studente kako uz rijeku Orlavu, od Požege do njezina ušća u Savu, tijekom otomanske vlasti nije razoreno šest čudesnih srednjovjekovnih crkava, u kojima se nalaze zapisi na tri hrvatska pisma: latini, glagoljici i uglatoj ćirilici, otkrivena u novije vrijeme i kojima bi stručnjaci i drugi naši javni djelatnici trebali posvetiti veću pozornost. Ta pisma, dodao je, svjedoče kako su ovi prostori bili tijekom povijesti susretno na kojem su se prožimale različite kulturološke silnice, koje predstavljaju veliko duhovno bogatstvo.

Potom je biskup progovorio studentima o povijesno-kulturnom naslijeđu

crkve sv. Lovre u Požegi, posebno se osvrnuvši na obnoviteljsko djelovanje isusovaca nakon oslobođenja od otomanske vlasti, koje je imalo svoje snažno uporište u požeškoj Gimnaziji, osnovanoj 1669. godine, požeškoj Akademiji sredinom 18. stoljeća, a potom pavlinskoj prisutnosti u Požegi, značenju požeškog Subalternog konzistorija kao upravnog tijela Zagrebačke biskupije za područje današnje Požeške biskupije. Istaknuo je kako dragocjene tragove svih spomenutih ustanova čuva današnja Povijesna knjižnica Požeške biskupije, s knjigama koje su im pripadale.

Knjižničarka biskupijske knjižnice Nikolina Veić povela je studente u spomen kriptu Antuna Kanižlića, gdje im je uz pomoć izloženih predmeta prikazala

njegov život i djelovanje, osobito u Požegi te njegove tiskane knjige iz iste knjižnice. Studenti su sa zanimanjem posjetili i spomenutu Povijesnu knjižnicu Požeške biskupije u kojoj im je knjižničarka predstavila najvrjednije knjige koje se u njoj čuvaju, posebno inkunabule, rukopisne pavlinske pjesmarice iz 17. stoljeća, djela hrvatskih pisaca iz 17. i 18. stoljeća te knjižnicu Orfanotrofija. (I. Ž.)

▲ Studenti kroatistike upoznali su se s bogatom kulturnom i crkvenom poviješću Požege.

U korak s liturgijskim vremenom

Piše:
dr. Tomislav
Ivančić

DUHOVI

Dan kad se Crkva očitovala svijetu. Događaj koji je odlučio o budućnosti cijele zemlje osobito Europe. Rođenje Crkve i pokreta koji je prozvan kršćanstvo. Svetkovina kad su apostoli primili Duha Svetoga koji ih je osposobio da čine Isusova djela, da imaju njegovo znanje i njegovu moć. Prije slabi, strašljivi i ograničeni vlastitim idejama i projektima, oni preuzimaju Isusove vizije, njegove planove i njegovu milost za sav svijet, liječe svaku nemoć i bolest u narodu te svojim propovijedanjem osvajaju za Crkvu i vječni život cijelo Rimsko carstvo od Španjolske do Indije. Tako je započeo novi vijek koji

se s Isusom rodio. Crkva počinje svoj povijesni hod kroz sve narode do kraja zemlje i kraja vremena.

Svi članovi Crkve primaju istog Duha Svetoga i mogu činiti čudesna djela, jer su njegovom snagom u sakramentu krštenja i potvrde postali djeca Božja, di-onici božanske naravi. Ta sila Duha im je dana kao u sjemenu, koje molitvom i čitanjem Svetog pisma počinje klijati, rasti i donositi iste plodove koje je donosila u apostolima na dan Duhova.

Nemoj da ti dani prolaze prazni, počni danas čitati Sveto pismo i moliti da se u tebi razraste ta Božja snaga. ■

PRESVETO TROJSTVO

Tko je Bog, kakav je on, gdje je on? Nemiran je čovjek dok ne sazna što Bog s njime kani, koja je budućnost svijeta, može li se čovjek osloniti na svog Stvoritelja. O njemu čovjek ima duhovnu svijest već od začeca, ali razum želi Boga vidjeti u

našem psihofizičkom svijetu. Ta je želja čovjeku ispunjena. Čovjek zna kakav je Bog, gdje je on, koje planove ima sa svojim stvorenjima i posebno s čovjekom. Bog se pojavio u čovječjem liku u osobi Isusa iz Nazareta. Taj Isus nas je informirao da je Bog jedan, ali u tri osobe: Otac, Sin i Duh Sveti. Sin je postao kao jedan između nas, živio s nama naš ljudski život, s nama u svemu jednak osim u grijehu. Ljubio nas je do krajnjih mogućnosti. Otac neizrecivo voli čovjeka, on je kreativan i nježan, moćan i dobar. Poslao je svoga Sina i Duha Svetoga da budu s nama, da nas savjetuju, vode, liječe, pomažu i čuvaju. Po Isusu smo stvoreni, po njemu otkupljeni, u Duhu Svetome imamo pravo pristupati Ocu kao njegova djeca. Stvoreni smo na njegovu sliku, trojstveno kao muž, žena i djeca. Osobe smo kao i Bog, imamo duha, slobodu, vjeru i možemo živjeti Božjim životom.

Lijepo je i ponosno biti čovjek, jer nas trojedini Bog voli i bdije nad nama. ■

OSMA NEDJELJA KROZ GODINU

Bog se brine za čovjeka. Kao što majka ne može zaboraviti svoje dijete, tako i Bog čovjeka. Pa čak ako neka majka i može dijete napustiti, Bog kaže da nas on nikad napustiti neće. Bog želi da budemo zdravi, sposobni, sretni, voljeni, mirni i sigurni. No, grijeh je u svijetu jači od nas, te producira patnju, krivicu i smrt u nama i među nama. Čovjek ne može bez Boga

nadvladati grijeh i smrt. Bog je temeljna potreba čovjeka. Zato postani danas svjestan, da ti Bog može pomoći samo ako ti je na prvom mjestu u tvome životu. Ne smiješ na prvo mjesto s Bogom stavljati i novac, karijeru, zdravlje, uspjeh. Time gubiš i Boga i sve što si htio imati. Ako ti je Bog na prvom mjestu onda ćeš i sve drugo imati. To je temeljni zakon života.

TIJELOVO

Nismo izgubljeni u svemiru. Bog nas je stvorio i otkupio te ostao trajno s nama. Tornjevi naših crkava nam kazuju, da si je Bog dao sagraditi kuće među nama, usred naših kuća i stanova, a u toj kući u znaku hostije u tabernakulu očekuje tvoj posjet i razgovor s tobom, susret s njime i svestranu pomoć od njega. Rekao je da će ostati s nama do svršetka svijeta. Naše crkve nisu hladne prazne dvorane, nego nastanjene Bogom. Gdje je Isus, Sin Božji u euharistijskom kruhu tu je i čitavo Presveto Trojstvo. Nikad to ne zaboravi. Bog se nastanio među nama i s nama.

Svake nedjelje pa i svaki dan Isus slavi s nama spomenčin na svoju Posljednju večeru, nama kao nekad apostolima daje svoje tijelo i svoju krv da se njime pričestimo i tako postanemo snažni, mudri, moralni, dobri kao on. Danas će tjelovske procesije kroz naša mjesta svima svečano proglašavati tu istinu. Po svetoj misi i pričesti Isus i mi postajemo jedno. Veliko je čovjekovo dostojanstvo, kad se Bog toliko zauzima za nas. Sjedni danas negdje u tišinu i razmisli o ovoj stvarnosti i počni je živjeti. ■

Bogu služi, a svijetom i imanjenjem se služi. Ti služi Bogu a sve drugo neka služi tebi. Danas izaberi Isusa za svog osobnog prijatelja, odluči se da ćeš sve raditi i planirati zajedno s njime. Vjeruj mi, u tome je tvoja sreća i svekoliki uspjeh života.

Nemoj čekati da napraviš red u sebi i oko sebe. Najprije Bog a onda sve drugo! ■

DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU

Najveći propust u životu vjernika i tražično stanje kršćana vjernika je u tome, da ne vrše ono što čuju u propovijedima i čitaju u Svetom pismu. Bit kršćanske vjere nije u tome da samo slušaš što Bog kaže, nego da to i činiš. Mnogi misle da su već potpuni kršćani što idu na misu, imaju darove Duha, mole i čine čudesa. Isus nas upozorava da ćemo se neugodno iznenaditi, ako ostanemo u tom uvjerenju. Samo slušati propovijed ne donosi nikakvu korist. Slušamo da bismo to izvršili. Što vrijedi čuti i znati gdje se nalazi lijek protiv smrtonosne bolesti, ako ga ne uzmeš? Iskustvo pokazuje da evanđeoske zapovijedi nisu teške, ako ih se vrši, jer donose svestranu korist i mir duše. Samo onaj voli Isusa koji nastoji onako djelovati i živjeti kako Isus u evanđeljima kaže. To donosi blaženstvo, sreću, uspjeh, silu Duha Svetoga. ■

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Obično mislimo da ćemo se spasiti ako budemo dobri. No Isus kaže da nitko nije dobar i ne može to biti, samo Bog. Zato put do humanog društva i vječnog spasa ne vodi u nastojanju da budemo bez grijeha i slabosti, nego u kajanju i praštanju. Da bismo zauvijek bili sretni, ali i na zemlji uspijevali, potrebno je imati samilosti i ljubavi prema grešnicima, slabima, nevjernicima, zlima. Osim toga važno je biti prijatelj s Bogom, poznavati Boga, biti istog duha kao on, istog mentaliteta.

Sveci nisu ljudi bez slabosti i grijeha. Naprotiv oni su imali potrebe svaki dan se ispovijedati, dok tzv. dobri kršćani idu jedva jednom godišnje na ispovijed. De-

Griješ nas je zaveo da ne radimo po zakonima savjesti i duhovne dimenzije. Evanđelje nas privodi natrag na pravi put. Evanđelje je Božja volja. A Božja volja su zakonitosti života. To su znakovi na cesti kako treba voziti da se ne ubiješ. Razumljivo je, da nismo na Božjem putu, ako stalno molimo, a ne činimo što je Božja volja. Možemo činiti čudesa, izgoniti zle duhove, a biti odbačeni od Isusa, samo zato jer nismo nikada učinili kako Isus u evanđeljima zapovijeda. Opraštaš li neprijatelju, nadvladavaš li dobrim zlo, ili naprotiv za zlo uzvraćaš zlim? Štediš li da bi imao ili daješ da bi imao?

Moramo se zamisliti i obratiti. Etablirano kršćanstvo nije isto što i evanđeoska vjera. Naš je put do izobilja života samo u tome da činimo kako Bog čini, a to su njegove zapovijedi odnosno riječi Isusove, koje su zakonitosti života i uspjeha te vječnog života. ■

sni razbojnik je postao svet u jednom trenu, kad se pokajao za grijeha i pokazao simpatije za Isusa koji je s njime visio na križu. Bolje društvo ne nastaje tolerancijom, nego ljubavlju. Tolerancija želi dati do znanja da su neki dobri, a drugi samo zli. Budući da svi robujemo grijesima, svima je potrebno milosrđe Božje i ljudsko, praštanje i ljubav.

Nastoj danas promatrati ljude i shvatiti da je zaista svima potrebno razumijevanje, ljubav i praštanje, te da se svaki treba udariti u prsa i kajati za svoje grijeha. Ti možda najviše. Jer, ljubav mi je mila a ne žrtve, poznavanje Boga ne paljenice, kaže nam Bog preko proroka. ■

JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Zaboravljamo da je dobar Bog i da je divijeka njegova ljubav prema nama. Zato se plašimo Boga umjesto da ga volimo i pristupamo mu s punim povjerenjem. Kao da nismo svjesni da smo njegova djeca za koje je Isus dao život. Sjeti se, kako to da ti još živiš. Je li to tvoja zasluga ili je Bog dobar prema tebi? Vjeruješ li ti, da te Bog želi izliječiti, da on trpi, jer tebe boli, da

on želi da budeš sretan, uspješan, s puno djece, imanja, snage? U kakvog ti Boga vjeruješ, u poganskog ili u Oca Isusa iz Nazareta? Bog želi da budeš sretan te da ga zbog toga slaviš i pred svima hvališ. Promijeni svoju krivu sliku o Bogu.

Bog te želi nositi kao otac u naručju svoje djeteta, u njegovim dlanovima je upisano tvoje ime, on te nosi u srcu. Bog te ne voli za to što si ti dobar. To ti nisi. On je na tvojoj strani, iako si grešnik, jer si njegovo dijete. Ako on tebe tako voli i ako je on tvoja budućnost, zašto onda ti njega ne ljubiš? Bog zna da ti je teško, da si bolestan, da si u mucu. On te želi izliječiti. Poslao je apostole i danas biskupe i svećenike s riječima: bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zle duhove izgonite! Dopusti da ti se to dogodi na današnjoj svetoj misi. ■

DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Strah vlada ljudima. Egzistencijalni strah od smrti i nesreće, od gubitka drage osobe, od bolesti i neimaštine, od medijskih kleveta, sramote i osude. Tko vlada svijetom i u čijim je rukama naš život? Zar o ljudima ovisi naš uspješan život, zar nam ljudi mogu zabraniti da budemo pravedni i sveti? Zar je smrt kraj života, zar bolest može razoriti naša dobra djela i naše vrline?

Isus nas upozorava: Ne bojte se, ja sam pobijedio svijet. Isus vodi svijet i upravlja našim životima. Ne ljudi. Tko će te osramotiti? Bog je zadnji sudac, on jedini vidi što se događa u tajnosti i u srcima ljudi. A on je na tvojoj strani. Sve će se razotkriti i njegova će riječ biti zadnja. Zato se trudi da nema u tebi ništa što bi te moglo osuditi. Sve ćeš ovdje ostaviti štogod imaš, a s tobom će i preko zida smrti poći sve što si dobra učinio i pravedno mislio i govorio.

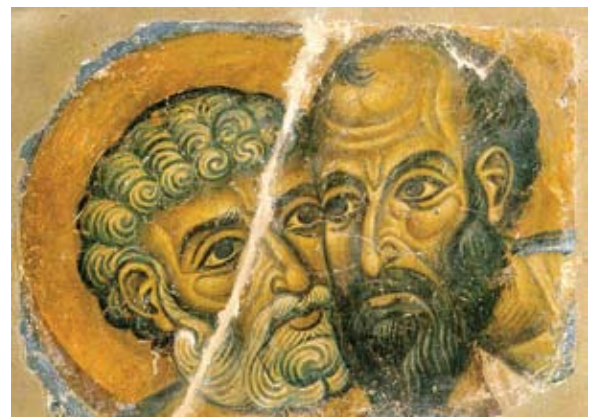
Živi tako da se nikoga ne bojiš i ne stidiš! Znaj da je Bog svemoguć i dobar, pa će to izliječiti svaki tvoj strah pa bila to i depresija. ■

SVETI PETAR I PAVAO

Današnja nedjelja prepušta liturgijsko slavlje prvacima apostola Petru i Pavlu. Petar je bio Isusov glavni Isusov učenik, jedan od dvanaestorice, dok Pavao nikad nije vidio povijesnog Isusa za njegova djelovanja na zemlji. Zašto su spojeni u jednom blagdanu i zašto se Pavao naziva čak prvakom apostola? Apostoli su bili i oni koji nisu pripadali odabranima u redu dvanaestorice, no oni nisu bili temelji Crkve nego temeljni misionari Prve crkve. Dvanaestorica su međutim bili samo od Isusa specijalno odabrani i temelji Crkve. Pavao je zato velik da se pokaže da je on kao i suvremeni biskupi nasljednik dvanaestorice i osobito istaknuti biskup i apostol prve Crkve. Crkva je apostolska, jer dvanaestorica žive sa svojim službama u biskupima Crkve, a Petar u papama.

No, oni su i svjedoci. Pavao je od progonitelja Crkve i Isusova djela postao najvatreniji pristaša Isusove Crkve i mučenik za istinu, da je Isus Bog i čovjek, spasitelj svijeta. Obojica su poginuli u Rimu, glavnom gradu dosad najveće države svijeta, i tu umjesto svjetskog uspostavili Božje kraljevstvo.

Tko je za tebe Isus Krist? Jesi li s njime prijatelj? Jesi li svjestan da o njemu baš sve zavisi kako u tvom osobnom životu tako i u svjetskim razmjerima? On je srce svih atoma, kaže Ivo Andrić. On je stvoritelj svijeta, u njemu stoje svi zakoni prirode, on usmjerava sve energije, on drži kretanje svemirskih tijela pod svojom kontrolom. On je središte svega, srce svijeta. Zašto još čekaš da se s njime potpuno sprijateljiš? ■

U svetištu Majke Božje Voćinske na jedanaestom biskupijskom dječjem hodočašću sudjelovalo više od

Silno je važno od koga ćete tražiti

Piše: Silvije Ivanković • Snimio: Duško Mirković

Voćinsko je svetište prve svibanjske subote bilo živo vrelo molitve, pjesme, smijeha i igre.

Ti si moj Put, Istina i Život! – usklik je kojim je svoju vjeru i pripadnost Isusu, riječima ali i srcem, posvjedočilo 4500 malih hodočasnika, koji su se 3. svibnja okupili u svetištu Majke od Utočišta u Voćinu na svojem dječjem hodočašću, jedinstvenom hodočašću Crkve u Hrvata. Od utemeljenja Požeške biskupije učenici osnovnih škola s njezina prostora jedanaesti su se put u pratnji svojih vjeroučitelja, svećenika i časnih sestara zaputili Gospi Voćinskoj. Zahvaljujući mladosti koja se u njemu okupila, Voćin je već tradicionalno te prve svibanjske subote po 37. put postao živo vrelo molitve, pjesme, smijeha i igre.

Naša Slavonija voli Isusa

Uvod u misno slavlje bilo je svjedočenje sjemeništaraca i bogoslova o njihovom pozivu i odluci da jednog dana postanu jedan od Isusovih učenika. Samo euharistijsko slavlje na kongresnom prostoru pokraj crkve koje je predvodio biskup mons. dr. Antun Škvorčević u konceleciji sa svećenicima iz cijele biskupije počelo je svečanom procesijom u kojoj je

nošena slika Gospe Voćinske. U uvodnom je dijelu biskup pozdravio djecu ističući kako su po krštenju postali Isusovi prijatelji, njegova braća i sestre, njegovi voljeni učenici, koje prati nebeski zagovor Isusove i naše majke Marije.

– Ljepota prirode obasjane suncem želi nas u srcu sabrati pred Božjom ljepotom - pred slikom Gospe Voćinske koja je ovdje od 18. stoljeća. Dok je promatramo i divimo joj se, želimo joj, pogledom uprtim u njezin lik, zahvaliti i zamoliti je da nam pomogne da danas srcem stanemo pred njezina Sina da On, Isus, osjeti koliko ga voli naša Slavonija po ovim mladim, dječjim srcima - istaknuo je biskup.

Važno je Isusu postavljati pitanja

Pozdravio je i sve koje je Bog pozvao da mu na osobit način služe i uputio Mariji molitvu da i među okupljenima Bog po njezinu zagovoru neke potakne da se srcem odazovu svećeničkom ili redovničkom zvanju. Ovaj susret, istaknuo je, nastavak je onoga molitvenog zajedništva Isusovih apostola i Njegove majke iz dvorane Posljednje večere kojim se, poput mnogih kroz povijest, pripravljamo za ovogodišnju svetkovinu Duhova. U prigodnoj je propovijedi, kroz razgovor s djecom, naglasio kako je važno postavljati pitanja onomu koji nam može dati pravi odgovor, onomu koji je gospodar života, ali i smrti. „Isusova majka danas vas ovdje gleda i raduje se što ste se svojim pitanjima pridružili Filipu, Jakovu, Tomi i drugim Isusovim učenicima ali i mnogima nakon njih. Nema drugog puta, nema bolje istine i nema drugog života do Isusa koji je naš Put, Istina i Život. Silno je važno od koga ćete tražiti odgovore za svoj život – one najvažnije i najsudbonosnije. Svi koji su se kroz povijest obraćali Isusu, pronalazili su najbolje odgovore, vjerom i životom postali su njegovi“, zaključio je biskup.

Plakete pobjednicima olimpijade

Organizacija hodočašća i ove je godine bila u rukama Katehetskog ureda Požeške biskupije. „Za prvi dio susreta, duhovni, djeca su se pripremala kroz vjeronauk, svete mise i sakrament ispovijedi

Prvo dječje hodočašće Majci Božjoj Voćinskoj organizirano je još 1971. godine. Iz godine u godinu broj se malih hodočasnika povećavao, a 1980. Voćin su posjetili blagopokojni kardinal Franjo Kuharić i časna sestra i misionarka Majka Terezija. Od 1991. do 1996. zbog ratnih je razaranja prekinuta tradicija dječjih hodočašća da bi se nastavila i dobila poseban zamah utemeljenjem Požeške biskupije 1997. Otada pa do danas svake se godine prve subote u svibnju u Voćin slije rijeka od nekoliko tisuća djece hodočasnika.

Povuci-potegni, tko je jači, a tko spretniji pokušalo se doznati u brojnim sportskim igrama.

4500 osnovnoškolaca

odgovore za svoj život

kako bi duhom i srcem bila spremna za ono što će se danas događati u Voćinu. Drugi vid pripreme jesu dekanatska natjecanja iz vjeronauka te u nogometu i graničaru tako da će se danas natjecati najbolje skupine, predstavnici dekanata“, objasnio je vlč. Sanić, predstojnik Katehetskog ureda. Pobjednicima ovogodišnje Biskupijske vjeronaučne olimpijade, učenicama jakšičke Osnovne škole »Mladost« Jeleni Matić, Antoniji Uldrijan, Ivi Lukić i Ani-Mariji Glavaš i njihovoj vjeroučiteljici Silviji Uldrijan biskup je uručio plakete prošlogodišnjeg Euharistijskog kongresa. Bio je to dodatni poticaj svim natjecateljima koji su po završetku svete mise sudjelovali u kvizu znanja u kojem je trebalo odgovarati na pitanja o Požeškoj biskupiji, voćinskom svetištu, Crkvi, Blaženoj Djevici Mariji i sakramentima. U športskom dijelu djeca su se nadmetala u igrama kao što su nogomet, graničar, skakanje u vreći, potezanje užeta i nošenje lopte glavom da se još više i još bolje potrudu.

Ne propuštaju Voćin ni za što

Znak da djeca rado dolaze u to marijansko svetište jest i činjenica da neke od njih čak ni ozljede ili bolesti nisu spriječile da dođu, pozdrave nebesku Majku, izgovore joj svoje molitve i druže se s vršnjacima. „Dolazak ovamo poseban je doživljaj, od molitve i sv. mise, do druženja i natjecanja. Želio sam doći i ove godine i sretan sam što sam ovdje, iako sam prije nekoliko dana na utakmici ozlijedio nogu“, kazao je Josip Pavić iz Kaptola.

Da se i u dupkom punim autobusima tražilo mjesto više, potvrdila je Gabrijele Čuljak, učenica 6. razreda iz Jakšića i članica dječjeg crkvenog zbora koji je svojim prekrasnim izvedbama marijanskih pjesama uveličao misno slavlje. „Svi ovdje okupljeni mole s velikom vjerom i pouzdanjem u Boga pa je sveta misa jako lijepa. Raduje me što je sa mnom puno mojih prijateljica iz razreda. Ovdje sam treći ili četvrti put i doći ću i sljedeće godine“, kazala je.

Svake se godine traži mjesto više

Velik odaziv osnovnoškolaca zasluga je njihovih vjeroučitelja, svećenika i časnih sestara koji se posebno angažiraju, pozivaju, pripremaju i već godinama dovode djecu iz svojih župa i škola, ali sudjeluju i u koordinaciji hodočašća. Jedan od njih, Mario Voronjecki, vjeroučitelj u osnovnoj školi u Gradinama, i sam od malih nogu redovit sudionik dječjeg hodočašća, već pet godina sa svojim osnovnoškolcima dolazi u Voćin.

– Iz vlastita iskustva svojim učenicima svjedočim kako je ovdje lijepo. Svake su godine iznova oduševljeni, traži se mjesto više u autobusu. Kući se vrte obogaćeni događajima koji se danima kasnije prepričavaju u školi – kazao je Mario.

Hodočašće je završilo prigodnim zajedničkim programom u kojem je nastupio katedralni dječji zbor pod vodstvom vjeroučiteljice Ivane Bušić dok su se pet najboljih ekipa u kvizu okušali u usmenom dijelu. Na kraju su proglašeni

ni pobjednici u vjeronaučnom kvizu te športskim natjecanjima kojima je vlč. Mario Sanić uručio prigodne nagrade i priznanja. Ovogodišnjem je susretu i vrijeme išlo u prilog, sunce gotovo nije prestajalo sjati.

Milodar za liječenje Martine

Novac prikupljen od milostinje za vrijeme misnog slavlja bit će, kako je kazao biskup, uručen za liječenje Martine Rukavine, osmoškolke iz Zagrađa, župa Bučje, koja je nastradala u školskom autobusu. Martina je jedna od onih koja je redovito hodočastila u voćinsko svetište, a od listopada kada je nastradala nalazi se na liječenju u toplicama.

Ovogodišnji pobjednici

U vjeronaučnom kvizu znanja najuspješnija je bila požeška župa sv. Terezije Avilske, drugo je mjesto osvojila Pleternica, a treće Spišić Bukovica. Nogomet su najbolje igrali dječaci iz Nove Kapele, a u graničaru su prvo mjesto osvojile djevojčice iz Bučja. U povlačenju užeta pobjedu su, u muškoj kategoriji, odnijeli osnovnoškolci iz Vetova, a u ženskoj najboljima su se pokazale djevojčice iz Starog Petrovog Sela. U vreći je najbolje skakao Ivan Stipčić iz Nove Kapele, ping pong lopticu najdalje je odnijela Tomislava Malčić iz Kuzmice, a umješnost u nošenju lopte glavom pokazale su Dolores Golik i Nataša Crepulja iz župe Gaj.

PREDSTAVLJAMO NAŠE ĐAKONE KOJI ĆE NA PETROVO BITI ZAREĐENI ZA SVEĆENIKE

Novi orači na njivi Gospodnjoj

Piše: Silvija Ivanković

BOG ME POZVAO DA NAVIJEŠTAM NJEGOVU LJUBAV

IVAN VRBICKY rođen je 2. listopada 1983. u Daruvaru u četveročlanoj obitelji. Po završetku Češke osnovne škole J. A. Komenskog, osnovne glazbene škole i Opće gimnazije u rodnom gradu odlazi u Zagreb na studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i ulazi u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište kao svećenički kandidat Požeške biskupije. U Zagrebu je završio prve dvije godine studija, a potom, po želji požeškog biskupa, nastavlja studij i formaciju na Papinskom lateranskom sveučilištu u Rimu. Studij je završio u lipnju prošle godine, a u studenome je zaređen za đakona u požeškoj katedrali.

O svom duhovnom pozivu kaže: »Nakon sakramenta sv. Potvrde u meni je počela rasti čežnja za Bogom. Tražio sam Ga na nedjeljnoj misi i u osobnoj molitvi, a kasnije sam se uključivao i u neke župne aktivnosti, kao što je zbor mladih. S vremenom se taj odnos produbljivao i Bog je zauzimao sve važnije mjesto u mom životu. Poziv sam osjetio poprilično "nenadano", u trećem razredu gimnazije. Shvatio sam da me Bog zove da naviještam Njegovu ljubav ljudima i da Mu se posvetim na poseban način.«

TREBALO MI JE HRABROSTI DA BOGU KAŽEM »DA«

MIHAEL KOS rođen je 26. veljače 1978. u Novoj Gradišci. Osnovnu školu pohađao je u Novskoj, a osmi razred, zbog rata, završava u Zagrebu, gdje upisuje Srednju poštansku i telekomunikacijsku školu. Po završetku srednjoškolskog obrazovanja odlazi u vojsku, potom se vraća se u rodnu Novsku i zapošljava. Godine 2000., nakon duga preispitivanja i promišljanja, odgovara na duhovni poziv i upisuje studij teologije u Zagrebu. U prosincu 2007. zaređen je za đakona u rodnoj župi u Novskoj.

»Bilo je to prvi put u deset godina Požeške biskupije da je biskup nekoga zaređio za đakona izvan

katedrale, u njegovoj rodnoj župi. Tim sam činom bio osobito počašćen i iznimno radostan što u tom trenutku mogu biti među svojim župljanima, koji su svih ovih godina svojim molitvama pratili moj duhovni rast. O duhovnom sam pozivu promišljao od osmoga razreda, ali nisam imao hrabrosti prihvatiti ga i nekome to povjeriti. Na koncu sam, četiri godine po završetku srednje škole, pričao sa župnikom i kapelanom i spoznao da me Bog doista poziva.«

JOŠ KAO DJEČAK ŽELIO SAM POSTATI SVEĆENIK

ANTO IVČIĆ rođen je 15. rujna 1983. u Kotor Varošu kao drugo od sedmero djece. Osnovnu je školu započeo u rodnom mjestu, a završio u Požegi, gdje je potom upisao srednju Obrtničku školu. Po završetku prvoga razreda odlazi u Međubiskupijsko dječjačko sjemenište na Šalati. Godine 2002. upisuje studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, koji nakon dvije godine nastavlja u Rimu, na Papinskom lateranskom sveučilištu. Godine 2007. završio je studij, a u mjesecu studenom zaređen je za đakona u požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske.

»Svećenikom sam želio postati još u četvrtom razredu osnovne škole, kada sam počeo ministrirati u župi. Dječjačke želje rastle su iz godine u godinu u duboko promišljanje i iskrenu čežnju da Bogu služim kao Njegov svećenik. Postao sam članom križara u župi sv. Leopolda Mandića. Odlazak u sjemenište bilo je tek nejasno „da“ Bogu, koje se tijekom godina kristaliziralo u jasan i iskren odgovor Gospodinu koji poziva.«

ODLUKA JE RASLA I UČVRŠĆIVALA SE

IVAN ŠTIVIČIĆ rođen je 25. ožujka 1984. u Novoj Gradišci. Osnovnu školu pohađao je u rodnoj Orubici i u Davoru. Nakon osnovne škole upisao je Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti na Šalati kao sjemeništara Požeške biskupije, a potom i Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Studij je završio u studenome 2007., a nakon dva dana zaređen je za đakona. Svoju đakonsku službu obavlja u Biskupskom ordinarijatu u Požegi kao suradnik.

»Od malih nogu roditelji su me vodili u crkvu. Kroz cijelo osnovno školovanje, obavljajući mini-

strantsku službu, bio sam uvijek u blizini crkve i svojih župnika. U trećem razredu osnovne škole župnik, vlč. Matija Šprišić, rekao je meni i još nekim ministrantima kako bismo mogli postati svećenici. Tada te riječi nismo ozbiljno shvatili. Ipak, u sedmom razredu ponovno se javila ta misao, ali „gurnuo“ sam je negdje sa strane. U osmom razredu ozbiljnije sam razmišljao o svom životnom pozivu i na koncu sam, nakon razgovora sa župnikom, odlučio poći u sjemenište. Tijekom školovanja i boravka ondje moja je odluka rasla i učvrstila se.«

Snimio: Duško Mirković

AKCIJA HRVATSKE KATOLIČKE UDRUGE MEDICINSKIH SESTARA I TEHNIČARA U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Darivanje majki u požeškoj bolnici

Piše: Ljiljana Marić

Zahvaljujući dugogodišnjoj uspješnoj suradnji Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji i Obiteljskog centra iz Zagreba od sredine travnja u Općoj županijskoj bolnici Požega provodi se akcija darivanja majki pri izlasku iz rodilišta. U prigodnom paketiću Obiteljskog centra, koji inače Udruzi pomaže kako bi ona mogla darivati i bolesnike prigodom njihovog dana, nalaze se uglavnom higijenske i kozmetičke potrebštine za majke.

Znak poštovanja

– Majke su uglavnom ugodno iznenađene ovim poklonom jer tako nešto ne očekuju dobiti. Naime, do sada su majke uglavnom dobivale poklon pakete za svoju novorođenčad, ali ne i za sebe. Kako je naša bol-

nica jedina pored Petrove bolnice u kojoj se provodi ovakva akcija darivanja, posebno bi na tome željeli zahvaliti voditelju Obiteljskog centra Mariju Živkoviću – poručuje Štefica Knežević, dopredsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji i glavna sestra Opće županijske bolnice Požega.

Veselimo se svakom djetetu

Uz prigodan dar majke dobiju i popratno pismo u kojem stoji: »Cijenjena majko, Naše suradnice, koje vole djecu i cijene Vašu majčinsku ljubav, zamislile su da Vam darujemo ovaj skromni dar. Taj dar je znak našeg poštovanja prema Vašoj majčinskoj ljubavi i požrtvovnoj brizi za vaše dijete. Ono će se uz Vašu brigu i ljubav razviti u plemenitu osobu, koja će

Snimio: Duško Mirković

u životu činiti mnogo dobra ljudima oko sebe...«

»...Mi iz Obiteljskog centra mislimo također na našu djecu i unuke, pa se veselimo svakom dobrom djetetu, jer će neki od njih biti u budućnosti naši zetovi ili snahе. Veliki dio sreće ili nesreće naše djece i unuka u njihovim brakovima ovisi, kako se u djetinjstvu postupalo i kako se odgajalo njihove bračne partnere. Hvala Vam za vašu majčinsku ljubav i brigu.«

Uz prigodan dar majke dobivaju i popratno pismo.

CARITAS POŽEŠKE BISKUPIJE NASTAVLJA S AKCIJOM ŽETVA

Ne zaboravimo na one koji oskudijevaju i u kruhu

Kažu da će ove godine žetva pšenice, najznačajnije krušarice, biti dobra i obilna. Hoće li isto tako biti darežljiva i naša ruka pa da od onog ubranog izdvojimo koji kilogram za one koji su u nevolji te teško dolaze i do kruha svagdašnjeg? Caritas Požeške biskupije i ove godine nas podsjeća na svoju akciju pod nazivom »Žetva« kako ne bismo zaboravili da sve što imamo ponajprije dugujemo Gospodaru nad gospodarima, a onda tek svojim vrijednim rukama. Nažalost u našoj biskupiji, koja se uglavnom prostire plodnom slavonskom ravnicom, ima i onih koji oskudijevaju i u kruhu.

I u žitnici se oskudijeva

U Caritasu naše biskupije koji je akciju Žetva, odnosno prikupljanja pšenice u vrijeme žetve, pokrenuo prije četiri godine, nadaju se da će naši poljoprivrednici ponovno otvoriti svoja srca i pokazati, da unatoč tome što ih većina živi od teškoga rada za koji uvijek ne dobiju adekvatnu plaću, imaju ljubavi za one najpotrebitije i najbliže.

Kako područje biskupije pokriva onaj dio Hrvatske gdje se tradicionalno najviše siju žitarice, Caritas se upravo zbog toga odlučio za prikupljanje pšenice, osnovne sirovine za kruh. Na neki način kruh je ovdje i simbolika hrane, ali i do-

brote. Čovjek bez hrane ne može živjeti, ali nažalost oko nas ima onih koji si ne mogu, iz razno raznih razloga, priskrbiti dovoljno hrane te su ovisni o pomoći i dobroti drugih.

Svatko može dati kilogram pšenice

– Smatram da svatko može izdvojiti nekoliko kilograma žita kako bi se potrebitima moglo dati kruha jer ako nećemo mi ovdje u Slavoniji, u žitnici Hrvatske moći prikupiti, gdje ćemo onda moći. Odaziv je gotovo svake godine poprilično sličan, a u mnogome ovisi i o aktivnosti naših volontera. Mnogo se više prikupi kada se sku-

plja pšenica od kuće do kuće, ali nažalost nismo u mogućnosti svagdje organizirati takav način prikupljanja – objašnjava vlč. Pavao Mokri, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije koji se nada da će ove godine akcija biti još uspješnija nego prošle godine.

Kako se žetva očekuje u drugoj polovici lipnja tada će vjernici putem plakata u njihovim župama, ali i preko radio postaja, biti detaljnije obaviješteni o početku i načinu provođenja ovogodišnje akcije. U akciju se mogu uključiti i oni koji se ne bave proizvodnjom pšenice, ali imaju dovoljno veliko srce da to učine na drukčiji način. (H. T)

Snimio: Duško Mirković

DRAGO GLASNOVIĆ, ZLATARSKI OBRRTNIK IZ POŽEGE I VLASNIK ZLATARSKE RADNJE**Ideal života mi je započeti dan s Gospodinom**

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Drago Glasnović među ostalim izradio je i zlatnik fra Luke Ibrišimovića.

Vjera mi je temelj života, vjernik sam oduvijek, a to su bili i moji preci. Janjevo na Kosovu iz kojega potječem poznata je katolička oaza okružena Albancima i Srbima koji su drugačije vjere. Ta mala enklava sačuvala je svoje korijenje isključivo zahvaljujući Crkvi i svećenicima. Oni su za nas bili centar svijeta – ističe Drago Glasnović, poznati požeški zlatarski obrtnik i vlasnik zlatarske radnje u kojoj pored njega i supruge Snježane radi još troje zaposlenika.

Često smo bili i gladni

Drago, rođen 1959. godine u Janjevu, u Požegu je došao 1988. godine iz Zagreba gdje je njegova obitelj, otac, majka, dva

Osim izrade zlatnog nakita veliku ljubav poklanja i prema vinogradu kojeg sadi na Požeškoj gori.

Otac politički zatvorenik

Otac je bio zaposlen u općinskoj upravi Janjeva. Pokušavao je s drugim naprednijim ljudima i svećenicima zadržati da Janjevo ostane općinsko sjedište, ali u tome nije uspio. Završio je u zatvoru gdje je proveo dvije godine. Nakon toga malo se izgubio i nije se više mogao snaći. Tada smo odselili u Zagreb jer više nije mogao trpjeti pritiske. Opterećen nepravdom presudom s kojom se nije mogao pomiriti 1972. godine je umro od raka – prisjeća se Drago.

brata i tri sestre, doselila 1964. godine. Od 1974. godine sa svoja dva brata sezonski odlazi u Malinsku na otok Krk gdje otvaraju kiosk s bižuterijom i kožom. U istom mjestu 1983. i zlatarsku radnju. U Požegu igrom sudbine dolazi nakon jednog telefonskog poziva na mjesto rođaka koji je upravo odlazio iz ovoga grada.

– Otac mi je umro kada sam imao 13 godina, baš u vrijeme kada mi je najviše trebala muška, sigurna i čvrsta, ruka, pa je majka preuzela sav teret brige na sebe. Teret je bio velik, sama sa šestoro djece od kojih je nas pet bilo na školovanju. Bilo je teško, često smo bili i gladni, ali majčinom ljubavlju, snalažljivošću i Božjom pomoći pronašli smo svoje putove. Moj put je bio školovanje za zlatara. Zanat sam učio u zlatarskoj radnji kod rođaka Petra Glasnovića. Taj stari dobri čovjek pun mudrosti i životnog iskustva bio je moj oslonac i učitelj. Jednu od njegovih životnih mudrosti posebno pamtim. Kada bi ga netko pitao: »Petre, kako si?«, uvijek je odgovarao »Bogato«. Ljudi su taj njegov odgovor krivo shvaćali jer su mislili da je materijalno bogat, a on je zapravo rekao »Od Boga dato«. Značenje tog odgovora saznao sam tek na njegovoj sahrani kada je o tome govorio don Ante Baković koji je dugi niz godina bio svećenik u Janjevu.

Aktivan i u župskom Caritasu

Svako jutro Petar bi svoj radni dan počinjao sa svetom misom u crkvi sv. Marka i to je ono što mi se posebno usjeklo u pamćenje i postalo moj ideal, početi dan i posao s Gospodinom. Pokušavam to prakticirati koliko god mogu – kaže Drago koji je aktivan i u svojoj župi Duha Svetoga ne samo kroz sudjelovanje u misnim slavljinama nego i kroz rad u Pastoralnim i Ekonomskom vijeću, a zadnjih pet godina i u župskom Caritasu zajedno sa svojom suprugom. Često odlaze na hodočašća na kojima crpe snagu za svakodnevne životne borbe.

Suprugom je upoznao preko jednog prijatelja. Prvi kontakti i razgovori bili su baš o vjeri i Bogu. Vrlo brzo su shvatili da su jedno za drugo, da ih je zapravo Božja ruka spojila pa su se već u travnju 1990. godine i vjenčali. U braku imaju petero djece, tri kćeri i dva sina. Najstarijoj je 17 godina, a najmlađem četiri godine.

– Nastojimo djecu odgajati na pravim kršćanskim načelima. Ueliti im ljubav prema Bogu i bližnjima. Iako je današnje vrijeme teško za mladog čovjeka jer

obitelj govori i uči jedno, a ulica drugo, nadamo se da ćemo im primjerom svoga života i uz Božju pomoć uspjeti pokazati pravi put – ističe Drago, dodajući da i u poslu nastoji, iako je to vrlo teško, biti pošten i iskren.

Radnike treba poštovati

Najviše ga pogađa izgubljeno dostojanstvo radnika koji su prisiljeni raditi za minimalne plaće jer nemaju nikakvog drugog izbora. – Nije nikakvo zadovoljstvo imati ako ljudi oko tebe nemaju. Možda bih i sâm bio bogatiji da u životu nisam mnogima materijalno pomagao, ali sigurno je da bi duševno bio nezadovoljniji da to nisam učinio. Znam da mnogi ne mogu dati velike plaće zaposlenicima ali mogu ih poštovati. Na taj način čovjek se najbolje dokazuje – poručuje Drago, na čiju inicijativu i pomoć Požega već nekoliko godina u Božićno vrijeme na Trgu Presvetog Trojstva ima jaslice.

Ništa bez Boga

Vjerska iskustva iskustva upijao sam od najranijeg djetinjstva. Na ulazu u kuću moга djeda stajao je latinski natpis: Ništa bez Boga. Moja baka koja je izgubila dvoje mlađe djece od 17 godina gotovo je cijeli tjedan postila, a majka kada bi se navečer okupili kod kuće sa svojim brigama i problemima uvijek je govorila: Bog će pomoći, Bog će to riješiti. To nam je jednostavno ušlo u krv – kaže Drago koji sebe smatra sretnim čovjekom kojemu je Bog, u kojeg se toliko uzda, podario dobru suprugu i djecu kojima u nasljedstvo želi ostaviti roditelje za koje se neće morati stidjeti.

Nada Grgić iz Gornje Obriježi skrbi sama o devetero djece

»Molim Boga da se snađu u životu«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Obitelj Nade Grgić iz Gornje Obriježi jedna je od mnogobrojnih na pakračkom području. Čini ju čak devetero djece: Nikola (25), Zoran (24), Alen (19), Mara (18), Ružica (16), Kaja (14), Slađana (12), Ivana (7) i Antonija (2). Uz njih, u kući žive i djeca najstarijeg sina Nikole, Samuel i Patrik. Djeca su, kazat će mnogi, najveći dar Božji, a i Nada se u razgovoru s nama složila s tim, no, nije joj, dodati će, nimalo lako. Osobito, otkako ju je napustio suprug, pa se uglavnom sama skrbi o njima.

Grgićevi su od Skender Vakufa a bježeći pred ratnim vihorom s petero malodobne djece u Slavoniju su došli 1992. godine. – Najprije smo se nastanili kod moje sestre u Badljevini, ali i njih je bilo puno i za sve nije bilo mjesta. Odselili su nas u Kip kraj Daruvara, a onda smo konačno, prije sedam godina dobili ovu kuću na korištenje. Dovoljno je velika, no, valjalo bi koješta urediti. Zgrada u dvorištu je još bez krova i ne možemo ju koristiti. Nekako sam kupila crijep i sad mi još nedostaje građa. Kad bih ju uspjela pokriti mogli bismo nabaviti koju svinju – ispričala nam je Nada.

Nema zdravstvenog osiguranja

Obitelj Nade Grgić od Centra za socijalnu skrb dobiva 2000 kuna a isto toliko iznosi i dječji doplatnik. Sin Zoran je trenutno na radu u Njemačkoj a potom će na more, dok je Alen zaposlen u jednoj privatnoj klesarskoj firmi. No, u kući je još uvijek mnogo onih koji ne mogu zarađivati i 4000 kuna nije dovoljno za njihove potrebe. Osobito kada je među mnogobrojnom djecom četvero učenika.

U obitelji Nade Grgić svako je dijete dočekivano s radošću. Prinovi se vesele i braća i sestre.

– Mara je išla u školu u Daruvar, ali ju je prekinula jer joj ne mogu plaćati put. Sad će preko ljeta s bratom na more. Troje djece ide u školu u Pakrac, a jedno u Obrijež. Knjige dobiju besplatno, ali ima tu drugih troškova. Evo, sada je kraj godine, Ružica bi trebala na maturalno putovanje, a ja joj ne mogu dati novca za to. Nekako sam ipak uspjela nakupiti novca Slađani i Ivani za izlet – dodala je Nada.

Osim s nedostatkom novca, Nada nema i zdravstveno osiguranje jer nije na vrijeme odnijela u Zavod potrebne papire i sada ne može do liječnika a da to ne plati. – Ovih me dana boli zub i ne mogu otići zubaru. Još više me brinu moje oči. Navlači mi se, navodno, nekakva mrena pa bih trebala ići u Zagreb, ali sa čime? Bojim se za svoje zdravlje, što će djeca ako se meni što dogodi – pita se zabrinuto Nada.

Skromne želje za budućnost

Usprkos zdravstvenim problemima svaki dan Nada započinje rano jer valja otpremiti djecu u školu, a potom slijedi pripremanje nekoliko obroka, pranje i spremanje za mnogobrojnu obitelj. Ponešto stigne obaviti i u vrtu, a jedno vrijeme je čak za kooperaciju sijala krastavce. Iako joj u životu najčešće nije bilo lako, Nada kaže kako joj je u najtežim trenucima pomagala vjera u Boga. Zajedno s djecom redovito odlazi u crkvu u Donju Obrijež a s ponosom nam je pokazala fotografiju blaženog Alojzija Stepinca koju joj je iz Zagreba donio sin Zoran.

– Dok smo bili u Bosni često smo hodočastili sv. Ivanu u Jajce. Slađana i

Kaja su sada ovdje ministrantice pa ih je župnik vodio u Split. Ja im ne bih mogla dati novce da vide more – rekla je Nada.

Navikla uvijek živjeti u skromnim uvjetima ni ne razmišlja o velikim planovima za budućnost. Bar ne za sebe. – Djeca su mi uvijek bila dobra i s njima nemam problema. Nadam se da će takvi i ostati a molim se Bogu da im da da se snađu u životu. A za mene je lako – rekla je na kraju skromno Nada, odmahujući rukom.

▲ Nada se uz svoju brojnu djecu brine već i za unučad.

POMAŽE I BISKUPIJSKI CARITAS

Obitelji Nade Grgić često u odjeći, namirnicama, ali i u drugim potrebama pomaže biskupijski Caritas. Na sve njezine molbe, rekli su nam u Caritasu, nastoje pozitivno odgovoriti i pomoći u granicama svojih mogućnosti. Pomaže im i Grad Pakrac kao i nekolicina ljudi iz mjesta.

– Nastojim tu i tamo prikupiti nešto od namještaja i drugih stvari za kuću. Tu mi pomaže jedna susjeda koja mi povremeno posudi ček, a ja joj vratim novac kad stignem. Često mi pomaže i Caritas iz Požege, posebno u odjeći. Grad mi je pomogao platiti struju kad se dug nakupio, kako me ne bi isključili. Svima sam neizmerno zahvalna – kazala je Nada.

STJEPAN I TEREZIJA PRPIĆ IZ NOVE KAPELE U BRAKU SU VEĆ 65 GODINA

Svoje bračno zajedništvo gradili smo vjerom u Boga

Piše: Višnja Mikić ■ Snimila: Ivanka Herceg

Ratne i davne 1943. godine Stjepan Prpić (rođ. 1919.) i Terezija Krpan (rođ. 1922.) svoju ljubav pred Bogom okrunili su brakom. U tom zajedništvu, punih 65 godina, žive još i danas.

Mi smo živjeli samo nekoliko kuća dalje jedno od drugog, ali za nas je vrijedila ona »Zvono zvoni na Zdravu Mariju – svaka cura u svoju avliju«, tako smo se do 'Pozdravljenja' vidali nedjeljom u kolu pred kapelicom, ali zapravo smo se poznavali od malena – priča Terezija.

Dvojica sinova su svećenici

Bog im je darovao petero djece: jedno je umrlo, a četvero je još uvijek živih: tri sina i jedna kćer. Terezija je žarko željela imati sina svećenika, pa je od vjenčanja svakodnevno molila na tu nakanu i obećala Isusu i Mariji kako će, ako dobije sina svećenika, do kraja života svakodnevno ići na svetu misu. Sama kaže „Što molila – to izmolila“, ali i više: dva su im sina danas svećenici. Stjepan se tome

Terezija je molila da joj barem jedan sin bude svećenik, Bog joj je dvostruko uzvratio, dvojica sinova, Karlo i Antun danas su svećenici.

protivio: slavonska ravan zahtijevala je sinove koji će se baviti poljoprivredom i brinuti o imanju, ali Bog je htio drugačije. Sin Antun danas je upravitelj župe sv. Antuna Padovanskog u starom Petrovom Selu i dekan novokapelačkog dekanata, a sin Karlo, misionar je u Kamerunu i ovog ljeta, ako Bog da, doći će na odmor u domovinu i u posjet roditeljima. Bog je blagoslovio i brak njihovog sina Ivana i njegove supruge Mire, podarivši im sedmero djece. Oni su prosvjetni radnici, ali svu su djecu podigli na noge u vjeri, učeći ih živjeti Evanđelje, kako danas, tako i u prošlom sustavu.

UDBA nas je posjećivala

„U to vrijeme nije bilo poželjno imati sinove u sjemeništu. Doživljavali smo mi zbog toga i neugodnosti, dolazila je k meni UDBA kući puno puta. Nikada se nismo odrekli vjere ni Crkve, niti nas dvoje, niti djeca. Vremena su bila teška, trebalo je školovati četvero njih, ali, hvala Bogu, sinovi se nisu bojali posla, pa su sami u slobodno vrijeme radili i priskrblivali si najnužnije – ističe Stjepan.

Terezija je imala pune ruke posla kao domaćica, supruga, majka, poljoprivrednica, ali snagom molitve i vjere, sve je stizala napraviti.

Stjepan je gotovo četrdeset godina bio orguljaš u novokapelačkoj župi. Pjevao je u nekoliko zborova, svirao u novokapelačkoj glazbi, ali najdraže mu je bilo svirati na orguljama, glazbalu duše. Godine 1955. kad je na selu rijetko tko poznavao note, njega je tadašnji župnik, Augustin Kralj, uputio časnoj sestri u oriovačku župu, gdje je učio svirati godinu i pol. Bog mu je podario izvrstan sluh i glas, pa je Stjepan godinama svog Gospodina slavio pjesmom i sviranjem.

Obljetnice slave odlaskom na misu

Prpići su, kao i svi roditelji, voljeli svoju djecu, odgajali ih u ljubavi i roditeljskom stegom. Stjepan se prisjeća kako je bilo i klečanja na kukuruzu, ako nisu bili dobri i tu je supruga bila upornija u kažnjavanju, jer su, kaže, morali znati, što se smije, a što ne. Još i danas u kutu sobe stoje sačuvane šibe, koje su se nekad bolno savijale oko dječjih nogu. Čuvaju ih kao uspomena na djetinjstvo i stegu ali do danas je ostala i izreka kako je „šiba

u raju nikla“. „Ima nešto u tome“, kaže naša sugovornica.

S radošću se Terezija i Stjepan prijećaju mladih misa svojih sinova i svečanosti kod mladomisničkog stola, a na jednoj je bio i pokojni kardinal dr. Franjo Kuharić. Žao im je samo što se u to vrijeme nije smjelo od mladomisnikove rodne kuće do crkve poći u procesiji, jer tadašnje vlasti nisu dopustile, ali svejedno, bilo je kod Prpićevih lijepo i dirljivo.

Terezija i Stjepan punih su 65 godina u braku. „Svaku okruglu obljetnicu slavili smo isključivo odlaskom na svetu misu, a nikakvim svečanostima niti paradama. Bogu smo zahvalni za toliko zajedničkih godina, za našu djecu, za šestero unučadi i petero prauučadi (za sada) – kaže Terezija.

Papin apostolski blagoslov

Život ih nije mazio, šibao ih je sa svih strana, ali svoje pouzdanje stavili su u Boga, pa su, usidreni u Srcu Isusovu, izdržali u svim kušnjama. Još davne, 1950. godine, tadašnji novokapelački župnik, Petar Glavaš, stavio je obitelj Prpić pod zaštitu Srca Isusova, a Srce „strpljivo i mnogoga milosrđa“ i sada krasi zidove njihovih soba i još uvijek je središtu obiteljske pobožnosti. Za 60. godina braka, (2003.g.) blagopokojni papa Ivan Pavao Drugi podijelio im je svoj apostolski blagoslov.

Terezija Prpić hodočastila je u Lurd, bila je Rimu na proglašenju svetim Maksimilijana Marije Kolbea, obišla brojna marijanska svetišta, ali najsnažnije je doživjela hodočašće u Svetu zemlju 1975. godine. Od tada, kroz svakodnevnu molitvu krunice, proživljava Isusov život i u duhu ponovo korača ulicama Jeruzalema, prati Isusa od Nazareta do Kalvarije.

Ove drage ljude, čija su lica izborana brigama i godinama, a ruke ogrubjele od posla, upitali smo, što bi rekli mladima, koji planiraju krenuti u zajednički život. Rekoše, mladi najprije moraju slušati roditelje, koji im sigurno žele dobro, a onda vjerom u Boga graditi svoje zajedništvo. Uz lijepe, život nosi i one, manje lijepe trenutke. Sve se može prihvatiti i pobijediti povjerenjem, razumijevanjem i slogom, a najviše zajedničkom, obiteljskom molitvom. Dao Bog Hrvatskoj što više ovakvih skromnih, ali vjerom snažnih obitelji.

ŽUPA SVETE BARBARE U JAKŠIĆU

Župa dala 16 svećenika, od kojih je šest još aktivno

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: Tihomir Ivčetić

Župa svete Barbare u Jakšiću osnovana je 1789. godine. Tada je imala 996 duša, dok ih danas ima oko 3500. Kroz njezinu povijest u njoj je djelovao 21 župnik, od kojih su neki bili tek nekoliko mjeseci, a najdulji župnički staž od 37 godina imao je Stjepan Benić, ujedno najstariji svećenik Požeške biskupije. Po 36 godina u župi su još proveli Alojzije Odobašić (1804.–1840.) i Jakob Mihalović (1840.–1876.). Župa je od svoga osnutka do danas dala šesnaest svećenika.

U župi imamo dvije molitvene zajednice, od kojih je jedna *Djelo za zvanja* koju je pokrenuo naš biskup. Trenutno je u nju uključeno 70 članova, a vjerujemo da će nas biti i stotinjak. Molimo za naša dva bogoslova Marijana Pavelića i Ivicu Bošnjaka i dva sjemeništara Antonia Čavara i Stjepana Rotima te djevojku Anu Varela koja je u pripravi za redovnički život. Iz naše župe trenutno je aktivno šest svećenika. Zadnju mladu misu imao je 2000. godine vlč. Goran Kovačević, a

iduću očekujemo za dvije godine. Nastojimo kroz molitvu poraditi na tome da ovaj naš kraj kroz nova duhovna zvanja dade doprinos Crkvi, odnosno da mladi prepoznaju kako mogu kao svećenik i redovnica dati svoj doprinos duhovnoj obnovi naše domovine. Imamo još jednu molitvenu zajednicu koja broji 25 članova. Oni svakodnevno mole Časoslov, a nedjeljom i blagdanima zajedno – ističe sadašnji župnik Josip Bogović koji je u Jakšić došao prije deset godina.

Duhovna i materijalna obnova

Od svoga dolaska pokrenuo je duhovnu i materijalnu obnovu župe. Misna slavlj koja se nedjeljom služe tri puta, od čega je jedno večernje što nije uobičajno za seoske župe, u velikom broju su posjećena, isto kao i u filijalama, u Rajsavcu i Tekiću. U župi se posebno radi s ministrantima kojih je tridesetak, a svakog drugog petka mladi imaju svoje susrete. Rado sudjeluju na svim zajedničkim okupljanjima mladih biskupije, od križnog puta do biskupijskog susreta mladih. Nedavno je njih dvadesetak sudjelovalo na Susre-

tu mladih u Varaždinu.

Najbolji u vjeronauku

Župnik je posebno ponosan na rezultate koje postižu vjeroučenici ove župe na vjeronaučnim olimpijadama. Među najboljim su u našoj biskupiji, ali i u cijeloj Hrvatskoj. Ove godine opet su bili pobjednici na biskupijskoj olimpijadi te će našu biskupiju predstavljati na državnom natjecanju. Iz ove župe je i šestero učenika prve generacije Katoličke klasične gimnazije koji su se prošle godine upisali u prvi razred, a župnik očekuje da će se i ove godine upisati novi učenici.

U župi djeluje dva zbora, dječji te mješoviti župski zbor sv. Barbare koje vodi časna sestra Paula Kljaić, inače vjeroučiteljica u jakšićkoj osnovnoj školi. U župi se rado čita vjerski tisak, pa tako i Zajedništvo, ali i sluša Hrvatski katolički radio koji u župi ima 90 prijatelja.

Župnu crkvu u velikom broju pohode vjernici za nedjeljnih i blagdanjih misa.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ U POHODU ŽUPI JAKŠIĆ

Biskup dr. Antun Škvorčević, u pratnji kancelara Ivica Žuljevića, boravio je 15. travnja u pastirskom pohodu župi Jakšić koji je započeo molitvom u župnoj crkvi s okupljenim vjernicima, među kojima je bio i najstariji svećenik biskupije Stjepan Benić te sadašnji župnik Josip Bogović. Biskupa je primio općinski načelnik Ivica Kovačević s članovima poglavarstva i vijećnicima. Njima je biskup zahvalio što kao pripadnici različitih stranaka nastoje gajiti slogu u pitanjima općeg dobra, služiti boljitku čovjeka i napretku svoga kraja. U osnovnoj školi susreo se s djelatnicima i učenicima kojima je progovorio o važnosti škole kao ustanove koja pomaže mladim ljudima usvajati potrebna znanja, istaknuvši i njezino odgojno značenje.

U naselju Tekić, nakon susreta i molitve s vjernicima u kapeli, navratio je u tamošnju četverogodišnju školu te posjetio brojnu obi-

telj Mile Barišića. U Bertelovcima su ga kod glavnog križa dočekali vjernici s kojima se zadržao u razgovoru, podsjetivši ih na značenje vjere kroz povijest njihova sela, i na nekoliko poznatih svećenika koje je to mjesto dalo, među kojima je i fra Grga Čevapović. Slijedio je pohod Rajsavcu, Radnovcu i Treštanovcima gdje se osim s vjernicima susreo s učenicima tamošnjih četverogodišnjih škola. U Eminovcima je, nakon susreta s vjernicima, posjetio obitelj Mate i Ivke Grgić i njihovih sedmero djece.

Na glavnom jakšićkom groblju biskup se s okupljenim vjernicima spomenuo svih njihovih preminulih a potom posjetio obitelj Anite i Branka Šakote. U župnom stanu susreo se sa Župnim ekonomskim i pastoralnim vijećem te jakšićkim vjeroučiteljima. Pohod je završio večernjom svetom misom na kojoj se biskup zahvalio župniku za njegovo ustrajno nastoja-

nje oko izgradnje župne zajednice a vjernicima iskazao priznanje za aktivno sudjelovanje na svim razinama, kao i za doprinos da njihova župa bude živi dio Božjeg naroda Požeške biskupije. (I. Ž.)

BLAGOSLOVLJENE OBNOVLJENE ORGULJE U DARUVARU

Glazba i pjesma pomažu nam uzdizati dušu k Bogu

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Župni zbor sviranjem i pjevanjem predstavio je obnovljene orgulje.

Bogoslov Matija Koščal izveo je zahtjevan program orguljske glazbe

Nakon višegodišnje nutarnje i vanjske obnove župne crkve Presvetog Trojstva u Daruvaru obnovljene su i orgulje, koje je 1925. godine ondje postavio poznati požeški graditelj orgulja Vaclav Holub. U subotu, 29. ožujka, požeški biskup dr. Antun Škvorčević blagoslovio je obnovljene orgulje u zajedništvu s domaćim župnikom Brankom Gelemanovićem, kanonikom Markom Pišonićem, kancelarom Ivicom Žuljevićem, župnikom Ivicom Šohom i župnim vikarom Patrikom Alatićem. Na svečanosti je bio nazočan i daruvarski gradonačelnik Zvonimir Cegledi.

Biskup je u pozdravnoj riječi istaknuo kako blagoslov obnovljenih or-

gulja u uskršnom vremenu, podsjeća da postoji duboka povezanost između Isusova nadvladavanja smrti i prijelaza k Ocu te glazbe i pjevanja, jer se i u njima na svoj način događa prijelaz iz ovostranosti u onostranost te je poželio da obnovljene orgulje pomognu vjernicima uzdizati dušu i uvoditi ih u otajstvo Božjeg života.

Njegujete liturgijsku glazbu

Župnik Branko Gelemanović prikazao je vrijednost orgulja u daruvarskoj župnoj crkvi i tijekom obnove koju je vodila tvrtka Hefferer iz Zagreba a radove je pomoglo financirati Ministarstvo kulture Republike Hrvatske. Zahvalio je nazočnom g. Heffe-

reru i prof. Armanu za djelo koje su ostvarili.

Biskup se u svojoj homiliji osvrnuo na riječi sv. Pavla iz poslanice Kološanima te je istaknuo da apostol povezuje pjesme i hvale Bogu s čovjekovom kvalitetom srca odjenutog u dobrotu, milostivost, praštanje, ljubav. Naglasio je da su glazba i pjesma stvarnosti čovjekova srca pokrenuta Duhom Svetim te da su u tom smislu vrlo prikladne sastavnice slavljenja svetih otajstava, posebno euharistije. Potaknuo je vjernike da njeguju liturgijsku glazbu i pjesmu te se po njima već ovdje na zemlji združe s nebeskom liturgijom u zajedništvu Uskrslog Gospodina.

Koncert na novim orguljama

Potom je biskup blagoslovio obnovljene orgulje i pozvao daruvarskog bogoslova Matiju Koščala i župni zbor na čelu s Vandom Cegledi da sviranjem i pjevanjem predstave obnovljeni instrument. Bogoslov druge godine teologija Matija Koščal svojim je vrsnim sviranjem orgulja i zahtjevnim djelima Charpentiera, Leščana, Bacha, Miserachs Graua, Mozarta, Schuberta, Boelmana i drugih skladatelja orguljaške glazbe, predstavio vrijednost obnovljenih orgulja i svoje glazbene sposobnosti. U intradi i koralu M. Leščana na temu Pjevaj hvale Magdaleno uz orgulje nastupio je s trubom Vedran Verić, učenik srednje glazbene škole u Daruvaru. Uz zbor solistički su nastupili Drago Bosanac i voditeljica zbora Vanda Cegledi.

Koncert o trećoj obljetnici smrti pape Ivana Pavla II.

U osmini Uskrsa, na Bijelu nedjelju, 30. ožujka u požeškoj Katedrali održao je Alen Kopunović Legetin uskršni koncert u spomen treće obljetnice smrti pape Ivana Pavla II. Na početku koncerta biskup dr. Antun Škvorčević komemorirao je smrt utemeljitelja Požeške biskupije i predvodio molitvu za pokoj njegove duše.

Potom je katedralni orguljaš Kopunović izveo na novim orguljama požeške Katedrale skladbe s uskršnim temama francuskih, njemačkih i hrvatskih skladatelja: Felixa

Mendellsohna Bartholdyja, Jean-Francoisa Dandrieaua, Eugena Gigouta, Johanna Sebastiana Bacha, Gabriela Duponta, Mate Leščana i Davora Bobića. Koncert je završio improvizacijom na skladbu «Krist jednom stade na žalu», koja je bila posebno draga papi Ivanu Pavlu II.

I ovom prigodom mladi katedralni orguljaš posvjedočio je svoje veliko umijeće u izvođenju i najteže glazbene literature a nove orgulje požeške Katedrale očitovale su svoju vrsnoću i snagu. (I. I.)

GOTIČKA CRKVA SVETOG DEMETRIJA, NAJOČUVANIJA CRKVA U SLAVONIJI S KRAJA 14. STOLJEĆA

Spoj kasne antike i srednjovjekovlja

Piše: Mato Nosić ■ Snimio: Duško Mirković

Postoji opće uvjerenje, pa i kod obrazovanih ljudi, kako su u najranijoj prošlosti našega kraja, pa i cijele Slavonije, sakralne građevine podizane mahom od drveta kao najdostupnijeg građevinskoga materijala ovoga podneblja. Dakako, *saxa loquantur* (kamenje govori) i ovdje na svoj način. Neki istraživači crkvenog graditeljstva smatraju da se na samom području starog arhidakonnata Gušće nalazilo preko pedeset kamenih hramova.

Jedinstvena po otvorenom trijemu

Među njima je i crkva svetog Demetrija u Brodskom Drenovcu koja svojom građevinskom artikulacijom tlorisom gotovo priziva davne građevinske predloške, a po svom zaštitniku, svetom Demetriju, sirmijskom mučeniku, po kojem su prozване sve Mitrovce, povezuje kasnu antiku i srednjovjekovlje.

Jedinstvenom ju čini otvoreni trijem, predprostor, davni pronaos ili protiron starih antičkih hramova. On je razdijeljen šiljatim okomicama gotičkih otvora koji se pružaju od samoga poda, mjesto stupovlja kakve nalazimo u primorskoj sakralnoj arhitekturi. Otvori su gotovo «izrezani» iz osnovnog zida i zanimljivo je da su oni bočni nešto viši od onih pročelnih. Taj narušeni građevinski hramski kanon čini se čudnim, tim više što jednostavna prostrana plošna izvedba pročelja zabata upravo «vapi» za ukrašom. Bifora na samom vrhu timpanona svojim skromnim dimenzijama gotovo je neugledna i kao ornament svakako nedostatna.

Zvonik kao branič kula

Crkveni zvonik Sv. Demetrija profilacijom svojih otvora po katovima mogao je služiti i kao branič kula a isto se to odnosi i na prostor svetišta na kraju crkvene lađe. Da nije predprostora ušao bi u kategoriju zvonika pred pročeljem, a ovako je obgrljen zabatom crkvene lađe i uglavljen između nje i trijema. Dominantnost njegovih dimenzija naročito je izražena u odnosu na trijem. Stječe se dojam da trijem među ostalima ima i statičku funkciju u odnosu na zvonik, istu onu koju četiri kontrafora imaju za izdignuto svetište.

Svetište i zvonik imaju piramidalna krovovišta jednostavne kvadratne osnove.

Nepoznati graditelji

U unutrašnjosti crkve ističe se sedilja svetišta s gotičkim završetcima nadvoja. Sa strana su konzole koje dokazuju da je prvobitni gotički svod ležao na lukovima kamenih rebara. U 18. stoljeću on je zamijenjen baroknim svodom, a cijelo svetište izvedeno kao branič kula, vjerojatno zbog još uvijek aktualne turske opasnosti. Trijumfalni luk počiva na polustupovima. Skladno spojeni lukovi i ukupna profilacija luka djeluje dojmljivo. Kapiteli (glavice) konzola (istaka, stupića izbočenih izvan plohe zida) i polustupova bogato su ukrašeni različitim, najčešće biljnim ornamentima. Lađa je prostrana. Nije čudno jer je Brodski Drenovac sve do 1660. bio sjedište župe koja kasnije na žalost nije obnovljena. Tko je sagradio crkvu, teško je reći. Ona sadržava u sebi i nekih romaničkih reminiscencija (oblikovanje nekih dijelova prozorskih nadvoja) kao i osobina cistercijske građevinske prakse. Može se pretpostaviti, ne i dokazati, da su ju podigli kutjevački cisterciti kojima je Brodski Drenovac bila jedna od postaja na putu prema Savi i dalje prema Bosni. S obzirom da su Drenovac kao posjed uživale moćne plemićke porodice a prva je bila iz loze Pavla Gorjanskog, nije isključeno da je neki od predstavnika te magnatske obitelji bio osnivač crkve koja ima epitet jedne od najučuvanijih crkava s kraja 14. st. u Slavoniji.

Glagoljska slova

Postoji još nešto, posebno drenovačko: na drugom kamenu klesancu slijeva zaštićeni trijemom nalaze se grafiti čudnih gotovo magijskih oblika, prizori iz života, likovi svetaca i -glagoljska slova! U čudnim odnosima, u teško složivoj razbacanosti ispod crteža ispružene pesti koja prima (ili daje) ipak se (prema akademiku B. Fučiću i prof. Milanu Paunu) razabire: U(!) Drėnovce to (!) e pisa brt Rėčić. (U Drenovce to je pisao brat Ričić). Slova koja, kao i u drugim slavonsko-bosanskim toponimima gdje se javljaju slični grafiti, govore o zajedništvu hrvatskog kulturnog i vjerskog prostora kojemu je uz vjeru poveznica i ova glagoljica na prijelazu prema gotovo posve uglatoj, isključivo hrvatskoj, stilizaciji.

A nepoznata i davna kršćanska braća napisala su ovdje u Drenovcu toga znatno više – treba u hram dolaziti i priču o njemu samo čitati.

▲ Grafiti čudnih oblika na zisu crkve zapravo su glagoljska slova.

▼ Pretpostavlja se da su drenovačku crkvu podigli kutjevački cisterciti.

FRA GRGUR ČEVAPOVIĆ, TEOLOG, KNJIŽEVNIK, FILOZOF, ETNOLOG,
PRAVNIK, MUZIKOLOG

Ključna predilirska osoba ovog dijela Hrvatske

Piše: Mato Nosić ■ Snimio: Duško Mirković

U svim pregledima povijesti hrvatske književnosti među onima u krugu književnih prosječnika ili tek kulturnih pregalaca bez kojih je nezamišljiva književna klima, obzori očekivanja kod čitatelja čini mi se da najlošije prolazi franjevačka književnost, posebice ovih naših slavonskih prostora. Pa i neki od eminentnih istraživača i kasnije pisaca povijesnih pregleda često zakažu na tom planu, mada imaju znanstvenih radova kojim izričito pozivaju na revalorizaciju pojedinih osoba i njihovih djela.

Požeški gimnazijalac

Takav je slučaj i sa fra Grgurom Čevapovićem, piscem scenske spjevoigre (prema njem. Singspiel) »Josip, sin Jakoba, patrijarke«, tiskane u Budimu 1820. a prvi puta prikazane u dvorani vukovarskog franjevačkog samostana 1819. g., u povodu vizitacije koju je obavio bosansko-srijemski (đakovački) biskup Emerik Karlo Raffay. Odjek je bio izvrstan tako da se tijekom iste godine prikazivala u Vukovaru nekoliko puta. Ovakva književna vrsta bila je neposredni nastavljivač scenskih moralnopoučnih dramskih igara koje su gajili isusovci tijekom gotovo cijelog 18. stoljeća u svojim gimnazijama. Kako je

Čevapović pohađao požešku isusovačku gimnaziju, takav rad nije mu bio stran. Naime, u samostanima kao svećenik često je obavljao i službu ceremonijara za sve prigode, službu koja je itekako zahtijevala organizacijskoj i redateljskog talenta. Što je zanimljivo, njegovu spjevoigru u deset činova glumile su i djevojke, a događalo se da se zbog dužine trajanja prikazivala u «nastavcima», tijekom više dana.

Živost spjevoigri

Ono što je u njoj privlačilo suvremenike piščeva je okretna versifikacija (rimovani deseterac) koju mu priznaje i jedan Šafařík, zanimljiva tematika poznata iz Knjige postanka o prodanom Josipu, ljubimcu oca Jakova, alegoriji «kamena odbačenog koji postade kamen zaglavni», živi narodni govor po kome ga prepoznajemo kao nastavljača Kanižličeva i Kantančićeva kao i niz od 23 glazbena broja - umetka koji, makar ponekad i dramski nemotivirano, unose živost i emociju u radnju spjevoigre. Kako se u širini svoje naobrazbe Čevapović zanimao i za etnologiju nije čudno da glazbeni brojevi imaju melodijske karakteristike pučke slavonske, a po nekim istraživačima i njemačke pjesme, zatim umjetničke glazbene tradicije kojih su sačuvani notni zapisi. Pretpostavlja se da im je autor sam Grgur Čevapović.

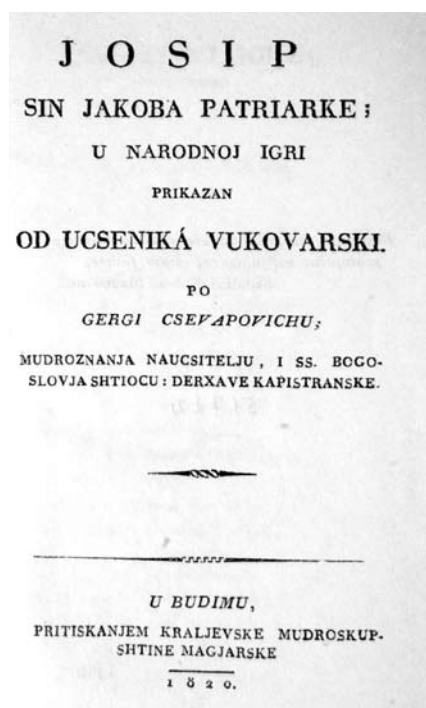
Pravopisni reformator

Da je fra Grgur ostao samo na svom književnom djelu, vjerojatno bi u potpunosti bio zaboravljen. Međutim, ono što ga izdvaja od braće i suvremenika to je niz aktivnosti u koje se upustio njegov istraživački radoznali duh tako da u njemu ne nalazimo samo etnologa nego

i topografa (mjestopisca) šireg podunavskog područja, svećenika i vrsnog teologa (mladu misu služio je 1808. g. u franjevačkoj crkvi Svetog Duha u Požegi), književnog historičara, filozofa (doktorat iz filozofije stekao je u Budimu 1807. g.) koji u okviru nastavnog programa Ratio educationis iz 1777. i 1806. tumači i nova stremljenja u ovoj disciplini, posebice na području etike, muzikologa, pravnika, crkvenog upravitelja (u dva razdoblja bio je franjevački provincijal), ljubitelja matematike, vrsnog bibličara koji je za tisak pripremio prvi cjeloviti prijevod Biblije na hrvatskom jeziku M. Petra Katančića, a nadasve pravopisnog reformatora do pojave Gaja. Paradoksalno je, ali istinito, da ga Gaj već mrtvog ubraja u krug svojih istomišljenika! O pravopisnim problemima raspravlja s nadzornikom pučkih učionica onoga vremena Tomom Koščakom o sjedinjenju dvaju, dapače svih triju načina pisanja, onog kojem je predložak njemačka, talijanska i mađarska grafija (grafemski sustav).

Rodivši se u Bertelovcima 1786. g., nedaleko Jakšića, završivši trivijalnu gradsku školu u Požegi (ili Pleternici kako navodi povjesničar Filip Potrebita), Gimnaziju u Požegi, studij u Baji i Budimu, stekavši najveće akademske titule i ugled među narodom i braćom, izrastao je u jednu od ključnih predilirskih osoba ovoga dijela Hrvatske.

Scenska spjevoigra »Josip, sin Jakoba Patrijarke«, tiskana 1820. imala je odličan odjek kod publike.

POKOPAN U BUDIMU

Čevapović je ostao u harnoj uspomeni mnogih ljudi i svoje franjevačke braće. Značajnom franjevcu Pleterničaninu Kaji Adžiću ostao je uzorom. Nije slučajno da mu je ovaj u Budimu, gdje je pokopan u franjevačkoj crkvi, dao postaviti ploču sljedećeg sadržaja: *Gerguru Čevapoviću, domovinom Slavoncu, bivšem drugi put deržave Kapistranske mudrom upravitelju, mužu veleučenomu, vrlom domorodcu, svom njegda odvotniku; Kajo Agjić iste deržave s Bulgarsko-Vlaškom ne davno u sjedinjenu Provincijal, g. 1860. postavi ovi kamen.*

HRVOJE ČANČAR IZ STAROG PETROVOG SELA, POMOĆNI TRENER MLADEŽI NK DINAMO

Uz sport i druženje promišljamo o Bogu

Tekst: Višnja Mikić • Snimila: Ivanka Herceg

Hrvoje Čančar iz Starog Petrovog Sela od malih nogu je zaljubljenik u nogomet. Pronašli smo ga na igralištu NK „Dinamo“ iz Godinjaka, momčadi koja se natječe u Drugoj županijskoj nogometnoj ligi Brodsko-posavske županije. Hrvoje je pomoćni trener mladeži NK „Dinamo“, a sam igra nogomet od malih nogu. Član je seniorske ekipe „Dinama“, s mladima trenira 2 do 3 puta tjedno, pa ih se na igralištu, ovisno o smjeni u školi, okupi i četrdesetak.

Član katoličke malonogometne ekipe

Hrvoje je u ekipi Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije. Ekipa se dva puta plasirala i na nacionalnu razinu. Veoma voli nogomet i poziva mlade svog kraja da, kao i on, slobodno vrijeme provode s loptom i tako se druže. Ističe kako je član Udruge mladih „Sestra Julia Ivanišević“ od njezinog osnivanja, od 1998. godine. Kao glumac-amater u dramskoj grupi, obišao je s udrugom puno hrvatskih gradova. Sjeća se gostovanja u Ludbregu, gdje su bili najprije nazočni svetovni misi i molili pred relikvijom Krvi Kristove, a zatim su se vjernicima ludbreške župe predstavili pjevački zbor i dramska skupina. Gostovali su mladi i u Austriji i Njemačkoj.

– Ova putovanja nikad neću zaboraviti. Upoznavanje drugih krajeva Lijepe naše i zemalja kroz koje smo prolazili, dugo ću pamtititi, kao i ljude s kojima smo se družili. Mi smo zapravo u Udruzi stalna ekipa: od nedjeljne mise, do sportskih sati na igralištu, kao velika obitelj. Uz loptu pričamo, dogovaramo se, zdravo živimo. Naše Taborovanje mladih već je postala tradicija.

Pridružuju nam se i mladi drugih župa. Do sada su na Taborovanju s nama bili i mladi iz Nove Gradiške, Gornjih Bogićevaca, Dragalića, Oriovca i drugih župa. Bude prekrasno.

Igra bez psovke

Uz druženje, zabavu i sport, promišljamo o Bogu i njegovoj ljubavi prema čovjeku, imamo svakog dana svetu misu, bude nam prelijepo. S obzirom da ja već radim, poslije radnog vremena odlazim na igralište NK „Dinamo“. Pozivam mlade staropetrovoselskog kraja, koji žele igrati s nama nogomet, neka se jave na igralište ponedjeljkom ili četvrtkom u 18.00 sati. Kako bismo bili sretni kad bi jednog

dana iz naših redova stasao novi Vlaović ili Olić, poznata nogometna imena našeg kraja – ističe Hrvoje.

Dok razgovaramo pogledom prati svakog momčića na terenu i svaku loptu. Ništa nije promaklo njegovom oku, pa ni vježbe golmana, koji se pripremao za trening i privukao i našu pozornost. Ostavili smo veselu ekipu. Neka jure za loptom, jer, i oni su, na svoj način, pozvani slaviti Boga, igrom bez psovke, korisnim provođenjem slobodnog vremena, a možda se u nekima od njih doista kriju veliki talenti? Pričekajmo koju godinu, pa ćemo saznati i to.

UDRUGA MLADIH

»SESTRA JULIA IVANIŠEVIĆ«

Prije deset godina u župi Svetog Antuna Padovanskog Staro Petrovo Selo osnovana je Udruga mladih „Sestra Julia Ivanišević“. Inicijatori i osnivači željeli su okupiti mlade ljude svog kraja, zajedno i korisno provoditi vrijeme, od pomaganja u župi kroz karitativnu i ekološku sekciju, do ljubavi prema kulturi i sportu, kroz dramsku skupinu, pjevački zbor i sportske aktivnosti. Kroz 10 godina rad se mijenjao, pjevači su se uključivali KUD „Tamburica“, dramski amateri su otišli na školovanje izvan mjesta življenja, teže je organizirati probe, ali Udruga postoji i ponose se nekim aktivnostima, među kojima je tradicionalno Taborovanje mladih svakog ljeta. Prva imena Udruge svakako su vjeroučitelji Dario Đanić, Tomislav Ivanišević i Željko Dokuzović, ne izostaje pomoć župnika. Do prije nekoliko godina tu je bio vič. Milivoj Knežević a sada je podrška mladima župnik preč. Antun Prpić. Uz taborovanje, mladi organiziraju sportska natjecanja, a neki od njih gotovo svakodnevno su na sportskim terenima. (V. Mikić • I. Herceg)

KMNL

Malonogometnaši Pakraca u vodstvu

Nakon osam odigranih kola Katoličke malonogometne lige (KMNL) Požeške biskupije ekipa pakračke župe, s 21 osvojenim bodom, i dalje je u vodstvu. Drugo mjesto, s utakmicom manje, drži ekipa Župe bl. Alojzija Stepinca iz Novske, a treća je ekipa Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege koja je uz ekipu iz Vidovaca jedina odigrala i utakmicu devetog kola. Domaćini 11 ekipa u zadnjem kola bili su vodeći Pakračani. Inače prve dvije najbolje ekipe sudjelovat će na nacionalnoj završnici.

Prije svake utakmice igrači i suci okupljaju se u krug oko centra kako bi susret započeli molitvom. Osim za fizičke prekršaje, igrači se isključuju i za svaku psovku ili grubu riječ. Upravo zbog toga psovke su na ovakvim utakmicama prava rijetkost, za razliku od nekih drugih sportskih susreta. Cilj je Katoličke malonogometne lige, kako napominje njezin biskupijski voditelj Dubravko Kotorac, da se sportsko druženje i natjecanje, koje okuplja mlade ljude različita profila i dobi, prenose poruke kršćanskih vrijednosti. (H.T.)

Snimio: Mario Barać

Na jasenovačkom skupu umjesto pijeteta žrtvama progovorila mržnja i predrasude

Tko to želi da budemo vječni taoci krvave prošlosti?

Piše:
Mato Nosić

I maju pravo oni javni radnici koji izjavljuju da se u Hrvatskoj svakoga proljeća izvodi nastava povijesti suprotnih predznaka. Učionica uvijek ista: strašno jasenovačko stratište, bezdan ljudske bestijalnosti, ako bestijalno nije tek eufemizim nečeg daleko strašnijeg na jednoj i blajburško sa sličnim negativnim oznakama na drugoj strani - jedno i drugo utjelovljenje zla i Zloga.

Krenulo je s tužnom 63. obljetnicom Jasenovca. Skup koji je trebao iskazati pijetet prema nevinim žrtvama izrodio se u političku optužnicu protiv Katoličke crkve koju potpisuje politički marginalac, sekretar «pravosuđa» iz komunizma, zaodjeven u dičnu togu antifašizma. Bez mržnje i predumišljanja moramo se pitati kakav je to antifašizam koji priziva strašne sjene prošlosti, koji optužuje nakon svih opuznica, sudi nakon svih procesa? Kakva je etičnost takva antifašizma koji ne iskazuje pijetet prema nevinima nego u njihovo ime manipulira, podmeće, kleveće i smješta pojedince i ustanove u neke svoje patološke rezerve, koji zahtijeva od nedužnih da kleknu pred stratištem kao pokajnici? Kakav je to pokret koji Crkvu u njenu poslanju borbe protiv svih zala i Zloga poistovjećuje sa zlom i Zlim?

Pod zaštitom politike

Jasno je, ne radi se ni o kakvom antifašizmu nego je riječ o rigidnom boljševizmu, pokušaju aktualiziranja metoda djelovanja koje su ovi prostori po zlu pamtili još dok je trajao Jasenovac i nakon njega. Vjernici kršćani moraju biti načistu: ne postoji nevidljiva nego uvijek samo živa crkva kojoj smo zajedničari. Ako je to tako, a tako jest, onda smo svi mi optuženici.

Povlačeći iz naftalina «dokumente» o «protunarodnom» djelovanju klera potranjuju novo zlo i postaju instrumenti Zloga. Bukači i bjesomučnici, sijači novih podjela i mržnje koji sipaju sol na duboke rane nevinih i svojim bjesomarstvom pripremaju teren za nove žrtve.

Zanemariv ih je broj, no ostaje gorak okus da su pod zaštitom nekih političkih snaga kojima nije stalo do mira u Hrvatskoj, koji se ne slažu sa suživotom, koji hoće Europu, ali bez Crkve u njoj.

Cvjetno uskrnuće

Glede jasenovačkog razbojišta Crkva je od vremena blaženika Alojzija do izjava Biskupske konferencije, pojedinih crkvenih dostojanstvenika i crkvenih redova davno rekla svoje sudove, objektivna povijesna

znanost davno utvrdila činjenice. Ljudske mrlje, recidivi nekadanjih komunističkih moćnika, zaboravljenih javnih radnika i književnika otrovom sipina crnila neviđenom bezumnošću i mržnjom nepovratno zacrnjuju sami sebe. Postaju gubitnici. Slikom svoje iskrivljene prošlosti žele blati sadašnjost u kojoj njih kao protagonista nema. Žarko se žele u nju ušančiti, ali ne žele prihvatiti istinu da je i crna i crvena totalitarna ideologija podjednako krvava. To je istina koja oslobađa.

Jasenovac je u našoj biskupiji, no u njoj je i Stara Gradiška. U skladu s učenjem blagopokojnog pape Ivana Pavla II. svjedočimo godišnje pohode našega klera, Božjeg naroda i našeg Biskupa svim mjestima gdje su pali nevinici. Središte misnog slavlja i molitve svakog Žalosnog petka uoči Cvjetnice upravo je Jasenovac. Molitvom, pokorom i postom daje se zadovoljština za počinjene grijeha i nanesene nepravde, trpljenja i boli nedužnih ljudi. Nije slučajno skup u preduskršno vrijeme – mi čvrsto vjerujemo da je upravo njima, nevinima, predodređeno prije svih cvjetno uskrnuće. To moraju znati oni koji optužuju hrvatsku Crkvu.

Istina oslobađa

Dapače, zadnja jasenovačka molitveno-euharistijska postaja bila je još obuhvatnija. Na poziv našega biskupa Antuna u pokorničkoj molitvi i misnom slavlju, među ostalima i za smaknuće osam slovenskih svećenika, sudjelovao je i mariborski nadbiskup i metropolit dr. Franc Kramberger. Ne smijemo zaboraviti da je preko stotinu tih svećenika hrvatska Crkva, koju bjesomučno optužuju, nerijetko

izlažući život svojih svećenika smrtnoj pogibelji, ipak uspjela spasiti.

Tražimo i dajemo oprost

Današnje sijače govora mržnje valja podsjetiti na riječi biskupa Škvorčevića, izrečene tada u Jasenovcu: *„Još uvijek je kod nas teško iskazivati poštovanje prema svim žrtvama II. svjetskog rata i nakon njega, jer još uvijek ima onih koji smatraju da su samo jedne žrtve toga vrijedne, da spominjanje drugih umanjuje vrijednost i značenje njihovih žrtava, kojima nije do traženja pune istine o ubijenima nego manipuliraju njihovim brojem. Takav pristup oduzima žrtvama dostojanstvo, utvrđuje podjele, potiče mržnju i osvetu. Vjerujemo da nećemo trebati još dugo čekati da se trijeznom i objektivnim putem, zauzimanjem svih, potpuno istraži tužna i teška prošlost, i dođe do istine koja oslobađa. Svojom pokorom i molitvom želimo dati duhovnu zadovoljštinu za sve učinjene zločine i naneseno zlo nedužnim ljudima, iskazati svoju solidarnost sa svakom žrtvom, bez ikakve razlike, moliti za mir i pomirenje među narodima, da se više nikada ne dogodi rat i ubijanje.»*

Ovim i drugim nastojanjima vjernika i klera u svojoj požeškoj crkvi za sve što nam kao pojedincima i zajednici može biti i najmanji teret na savjesti tražimo oprost, dajemo ga i izražavamo ljudsku i kršćansku sućut molitvom i svetim obredima. Neki, koji pothranjuju strašne i za naše društvo pogubne predrasude, htjeli bi da budemo vječni taoci krvave prošlosti i njihove iskrivljene svijesti. A mi smo ipak braća Kristova, vjesnici nade, baštinici života!

Snimio: Željko Gašparović

PAVLE PRIMORAC O KNJIZI »TAJ DIVNI ČOVJEK ISUS«

Isus je odgovor za sve povijesne trenutke

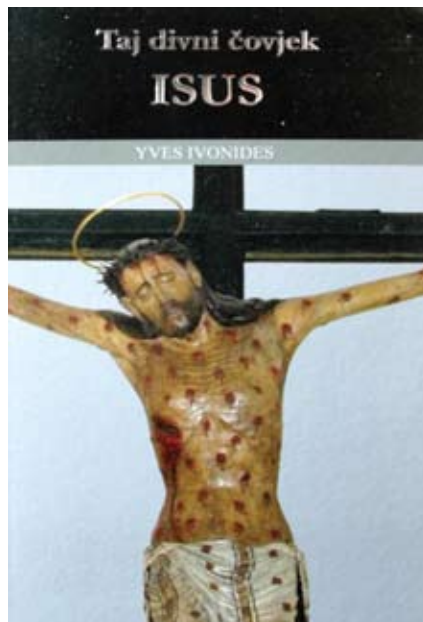
Prije nekoga vremena gledao sam na televiziji emisiju pod naslovom »Gdje je nestao čovjek«. Tema je bila posebnog društvenog značaja, i iz toga konteksta svatko je mogao dati svoju analizu toga problema, a neki su pokušali dati teološku. Pitanje gdje je nestao čovjek postaje malo po malo i moralizirajuće pitanje. Možda bismo lakše mogli postaviti pitanje koje bi se prožimalo s ovim, a to je o nestanku Boga. »Gdje je nestao Bog?«

Potreba ljudske bliskosti

Ako gledamo situaciju iz te teološke perspektive, na to pitanje upravo je odlučio svojim skromnim duhovno-intelektualnim doprinosom dati franjevac konventualac Yves Ivonides i to svojom knjigom »Taj divan čovjek Isus«. To je knjiga koja na lepršav način, duboko i kvalitetno, teološko-analički, a verbalno bogat, daje pregled Kristovog života, od rođenja do uskrsnuća. Ali taj pregled nije samo neki puki pregled koji bi imao dimenziju dosadnosti. Ta knjiga odiše dubinom. Pisac opisuje svaki pogled, svaku gestu i postupak Isusa Krista, te je tumači u sili Duha Svetoga. A ta sila Duha očituje se na dubok način. Naime, pisac piše: »Taj divan čovjek Isus! Da, zaista, samo čovjek koji je kao da je trenutačno odbacio svoje božanstvo savijajući se poput slomljenog crva na zemlji, univerzalni čovjek, rastrgnut u svom bolu i nemoći, izoliran od božanskog, uokviren samo tragično ljudskim, koji osjeća potrebu ljudske bliskosti pa ustaje, dolazi svojim«.

Kako pronaći čovjeka

Kako spoznati ono ljudsko i ono božansko? Pa jednostavno, o tome nam svima jasno daje odgovor Isus Krist. Upravo se kroz božansko spoznaje ljudsko i kroz ljudsko božanstvo. Dakle, ako želimo pronaći ljudsko u ljudima, ono što je lijepo, dobro i plemenito, trebamo se otvoriti Isusu Kristu, jer on se nalazi u svakom čovjeku. Kada u čovjeku otkrijemo ono što je lijepo, pozitivno, kvalitetno, duboko i ponizno, tada otkrivamo Isusa Krista, jer upravo su to one vrijednosti koje mu pripadaju. Pronaći ono ljudsko u ljudima znači otvoriti srce Isusu Kristu i povjerovati mu. Upravo nam Ivonides sve te stvarnosti želi staviti pred oči našeg srca. Čitava njegova knjiga, koja govori o »kurikulumu«-hodu Isusova života želi nas potaknuti da uđemo u dubinu svo-

je duše i potaknemo sebe i druge kako istinski služiti Bogu. To bi značilo autentično nasljedovanje Boga. Bilo bi jako dobro kada bi naš životni hod bio Isusov životni hod, tada bi se uistinu pronašao čovjek.

Kako možemo mijenjati svijet

Isus je došao na ovaj svijet, u trenutku terora rimskih careva i u iščekivanja Mesije u izraelskom narodu. Došao je u vrijeme »surovog« Rimskog Carstva koje je na osobit način borbeno, nehumano i u kojem se također trebalo pitati gdje je nestao čovjek. Upravo u tom najgorem vremenu dolazi bogo-čovjek i daje prave odgovore na pitanje tadašnjeg povijesnog trenutka čovječanstva, ali i za sve povijesne trenutke. Oni koji su mu povjerovali bili su nekoliko apostola, nekoliko žena i nešto još malo sljedbenika. Ali upravo ono što je fascinantno, ti ljudi imali su snagu promijeniti svijet. Oni su, slušajući Isusa za vrijeme njegova ovozemaljskog života, upijajući njegovu nauku, nakon Isusove muke, smrti i uskrsnuća, sve shvatili. A punina se dogodila kada se dogodio Duh Sveti. Duh Sveti je tim malenim i jednostavnim ljudima dao snagu i mogućnost da mijenjaju svijet. To možemo i mi. Svako vrijeme je Božje vrijeme i svako vrijeme je Isusovo vrijeme. Upravo na takav način mi kao kršćani možemo mijenjati svijet. Potreban je živ molitveni stav i intelektualni odnos kojim shvaćamo svoju vjeru. Knjiga »Taj divni čovjek Isus« od Ivonidesa upravo nas potiče da radimo na jednoj vrsti duhovnog kršćanskog samoodgoja i zajedno s Isusom mijenjamo svijet.

K R Š T E N J A

Biskup krstio Marka Pavića

U župnoj crkvi u Pleternici 6. travnja za vrijeme misnog slavlja požeški biskup mons. Antun Škvorčević krstio je Marka, peto dijete Bože i Matije Pavić. Život je, kazao je biskup, najveći Božji dar koji je

ova obitelj po peti puta spremno prihvatila. Izrazio im je posebno poštovanje i zahvalnost istaknuvši da su obitelji koje primaju brojnu djecu ne samo Božja nada nego i nada naše hrvatske domovine.

Biskup je za misnog slavlja krstio i Enu Mariju, drugo dijete Gorana i Ivanke Alaber. (Lj. M.)

Krštena Tihana Stjepanović

U župnoj crkvi Gospe Fatimske u Lužanima požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević predvodio je 11. travnja večernje euharistijsko slavlje i krstio Tihanu, šesto dijete u obitelji Hrvoja i Vesne

Stjepanović te Leu, treće dijete u obitelji Pešutić. Svečanost je imala posebnu čar jer su spomenutin supružnici uzajamno bili kumovi djeci koju su donijeli na krštenje. S biskupom je u koncelebraciji bio domaći župnik Antun Capan i biskupijski kancelar Ivica Žuljević. (I. Ž.)

Krštenje Valerije Marinović u Đulovcu

Dana 30. travnja kancelar Požeške biskupije Ivica Žuljević predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi u Đulovcu i krstio Valeriju, peto dijete u obitelji Marijana i Jane Marinović. Uz kancelara na misi bio je domaći župnik

Goran Kovačević. U uvodu u misno slavlje kancelar Žuljević pozdravio je u ime biskupa Antuna Škvorčevića obitelj Marinović i prisutne vjernike, među kojima su bila brojna djeca, te im zahvalio što su došli podržati mladu obitelj koja se ne boji života nego su u suradnji s Bogom, darovateljem života prihvatili novi život u svojoj obitelji. Čestitao im je što se unatoč brojnim poteškoćama i negativnim intonacijama prema obiteljima s brojnom djecom ne boje života. Povjerio je njihovo dijete čitavoj župnoj zajednici, a osobito Božjoj ljubavi. (I. I.)

Snimili: Duško Mirković i Ivica Žuljević

Zajedništvo

GLASNIK POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Mato Nosić

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Mato Nosić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Višnja Hudeček

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona d.o.o., Zagreb

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295
e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Prenose drugima dar koji im je Bog dao

Piše i snimila: **Tomislava Justić**

Župa svetoga Marka u Markovcu Našičkom, koja je osnovana prije nekoliko godina izdvajanjem filijala Vukojevci, Jelisavac, Lađanska i Našička Breznica iz Župe svetoga Antuna u Našicama, po mnogo čemu je slična brojnim drugim župama u kojima se živi bogatim duhovnim životom. Ipak je posebna po organiziranju besplatnih instrukcija za učenike koji imaju poteškoća u svladavanju nastave matematike. Do ovakve ideje došlo se kroz susret i razgovor župnika vlč. Branka Šipure i troje profesora matematike i fizike.

Poticaj Duha Svetoga

Riječ je o bračnom paru Lidiji i Ivici Gerendaj te prof. Blaženki Dudjak. Kao profesori matematike i fizike zaposleni su u Našicama. Već gotovo dvije godine svoje slobodno vrijeme poklanjaju učenicima osnovne i srednje škole kojima teže ide matematika. Instrukcije im daju u prosjeku tri sata tjedno, ali i više ukoliko je potrebno.

– Bog nam je dao sposobnost da znamo matematiku, a ovo je naše uzvraćanje Bogu. Radimo to iz svojih vjernih osjećaja. Puno je onih koji imaju poteškoća u učenju, zašto im ne pomoći, ako znamo. Želimo darovano znanje prenijeti na naše najmlađe - kaže prof. Ivica i dodaje kako je u sve ugrađena profesorska i roditeljska ljubav

i poticaj Duha Svetoga da se sjetite da su svoje znanje primili od Nekoga.

Vjeronauk na djelu

– Radimo to kako bi djeca jednom svoje sposobnosti stavila drugima na raspolaganje kao što to mi činimo. Vjernici su navikli da se u crkvenim prostorima odvija isključivo vjeronauk, ali i ovo je vjeronauk na djelu - kaže Ivica.

Bračni par Gerendaj u Markovcu Našičkom živi od 1993. godine i oboje su zaposleni u Srednjoj školi Isidora Kršnjavog u Našicama – Ivica predaje u industrijsko-obrtničkom smjeru i prvom razredu gimnazije, a Lidija u industrijskom, ekonomskom i trgovačkom smjeru.

Imaju dvoje djece – Marka i Jelenu pa planiranje tjednih obaveza uključuje i njih. Navikli su da roditelji idu do župne kuće davati instrukcije, pa čak i obavijeste svoje prijatelje o vremenu kada će se održati, a ispunjavanjem

svojih obaveza kod kuće pomažu roditeljima da odvoje vrijeme tijekom tjedna za pomoć drugoj djeci.

Osjetiti radost djece

Profesorica Lidija kaže kako se trudi uskladiti obiteljske i radne obaveze.

– Sve se dogovaramo, najvažnija je komunikacija s obzirom na obaveze u školi i kod kuće.

Muš i ja puno vremena provedemo zajedno i dobro funkcioniramo. Volimo čitati i duhovna dimenzija nam širi poglede. Djeca kojoj pomažemo to sada možda ne vide, ali ja se sjećam ljudi koji su meni u životu pomogli, stoga im kroz ovakav vid besplatne pomoći želimo pokazati da treba pomoći i ne očekivati ništa za uzvrat. Dovoljno je da djeca osjete da im netko želi pomoći bez ikakve koristi i da tako i sami u životu čine. Lijepo je osjetiti radost kada djeca dođu poslije pismenog i kažu da su dobila dobru ocjenu - kaže prof. Lidija.

Profesorica Blaženka Dudjak radi u Osnovnoj školi kralja Tomislava u Našicama, a priključila se bračnom paru Gerendaj u davanju besplatnih instrukcija.

Zahvala Bogu

„Uvijek sam djeci pomagala. Imam doma troje djece pa su često znali nekoga dovesti da mu pomognem. Tako sam se priključila davanju instrukcija kako bih svoje znanje prenijela na one kojima je potrebno. Suprug je sretan kada nekome pomazem, velika mi je podrška i često kod kuće napravi nešto od mojih poslova umjesto mene - ističe prof. Blaženka.

Mnogima su već pomogli, a činit će to i dalje jer kažu kako je to njihova konkretnost življenja i zahvala Bogu što svoje znanje mogu podijeliti s drugima.

DUHOVNA ZRNCA

Odlike ljubavi

Što je to ljubav? Pogledaj ružu. Je li ruži moguće reći: „Ponudit ću svoj miris dobrim ljudima i uskratit ću ga zlima“? Ili, možeš li zamisliti svjetiljku koja uskraćuje svoje zrake zlim ljudima koji bi htjeli hodati u njezinoj svjetlosti? Može to učiniti jedino ako prestane biti svjetiljkom. Promatraj kako drvo bespomoćno i nepristrano daje svoju hladovinu svima, dobrima i zlima, starima i mladima, visokima i niskima, životinjama i ljudima i svakom drugom živom biću, čak i onom koje ga želi posjediti.

Zamisli se u čuđenju nad čistom dobrotom ruže, svjetiljke, drveta, jer u njima možeš naći sliku onoga što je ljubav. Kao i drvo, ruža i svjetiljka, ljubav daje i ne traži ništa zauzvrat. Svjetlost, miris i hladovina ne proizvode se kada netko priđe niti nestaju kada nekoga nema u blizini. Dakle, one nisu sjesne nikakve zasluge, ili toga da čine neko dobro...

Ljubav je nepristrana, besplatna, nesebična i slobodna.